

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน : ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่

2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิติศาสตร์ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัดในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด : ดำเนินการจัดทำ รายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุน การดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่กลุ่มจังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับกลุ่มจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดทั้ง 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนา ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก อย่างยั่งยืน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวทางทะเล” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 113 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็น ปกติ 81 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการ ที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 32 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มี ศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ปาล์มน้ำมัน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 76 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 47 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้อง พัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 29 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานกลุ่มจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด	19
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	20
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	53
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปัจจุบัน	71
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	73
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ค : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : ทิศทางการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2546 - 2553	8
แผนภาพที่ 2 : มูลค่า GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิต ณ ราคาคงที่ ปี พ.ศ. 2549 - 2553	11
แผนภาพที่ 3 : มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรม ณ ราคาปีฐาน พ.ศ. 2546 - 2553	11
แผนภาพที่ 4 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	20
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	71
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	72

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1 :	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2555	6
ตารางที่ 2 :	โครงสร้างการกระจายรายได้ทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2554 - 2555	7
ตารางที่ 3 :	เนื้อที่ ผลผลิต และความสามารถการผลิตยางพารากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2555	9
ตารางที่ 4 :	เนื้อที่ ผลผลิต และความสามารถการผลิตปาล์มน้ำมัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2555	9
ตารางที่ 5 :	เนื้อที่ ผลผลิต และความสามารถการผลิตกาแฟ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2555	10
ตารางที่ 6 :	สถิตินักท่องเที่ยวไทยเข้าพักในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในปี พ.ศ. 2552 - 2553	13
ตารางที่ 7 :	สถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าพักในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในปี พ.ศ. 2552 - 2553	13
ตารางที่ 8 :	รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2553 - 2555	14
ตารางที่ 9 :	จำนวนประชากรของจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2551 - 2555	14
ตารางที่ 10 :	จำนวนประชากรวัยแรงงาน และผู้มีงานทำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2555	15
ตารางที่ 11 :	จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ 5 โรคของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2550	16
ตารางที่ 12 :	เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 13 :	ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 14 :	ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 15 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
ตารางที่ 16 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	27
ตารางที่ 17 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	49
ตารางที่ 18 :	รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	49
ตารางที่ 19 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	53
ตารางที่ 20 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”	55
ตารางที่ 21 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”	67
ตารางที่ 22 :	รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”	67
ตารางที่ 23 :	แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	76

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณ ในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ <ol style="list-style-type: none"> ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ วิธีการเก็บข้อมูล ความถี่ในการเก็บข้อมูล หน่วยงานผู้รับผิดชอบ รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน มาตรฐานการจำแนกข้อมูล รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพและได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ประกอบด้วยจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดฉบับนี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญ และจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของกลุ่มจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
กลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic
Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์
ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา
และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับ
กลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น
และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์
ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการ
สถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัด
อัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะ
แนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ
ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ สถิติทางการในผังสถิติทางการ
บางรายการอาจจะยังไม่มีผลิตหรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณา
เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนา
ในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มจังหวัด

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย พื้นที่จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง ตั้งอยู่บริเวณคาบสมุทรภาคใต้ฝั่งตะวันตก มีรูปร่างพื้นที่ทอดตัวเป็นแนวยาวตามแนวเหนือ-ใต้ มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลของมหาสมุทรอินเดียเป็นแนวยาวถึง 878 กิโลเมตร มีลักษณะภูมิศาสตร์เป็นทิวเขาสูงติดชายฝั่งทะเลที่มีลักษณะชายฝั่งจมน้ำ และเว้าๆ แหว่งๆ โดยมีเกาะริมทวีป (Continental Island) และเกาะขวางกั้น (Barrier Island) กระจายตัวตลอดแนวชายฝั่งทะเลอันดามัน กลุ่มจังหวัดฯ นี้ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 568 - 828 กิโลเมตร มีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้นประมาณ 17,688,915 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 11,055,571.875 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 24 ของพื้นที่ภาคใต้ มีเขตการปกครองประกอบด้วย 5 จังหวัด 34 อำเภอ 235 ตำบล และ 1,716 หมู่บ้าน ครอบคลุมทั้งส่วนที่เป็นพื้นที่ทางบก และพื้นที่ทางทะเล ตลอดจนเกาะต่าง ๆ รวมทั้งหมด 412 เกาะ

2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ณ ราคาประจำปี) พ.ศ. 2555 เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาพบว่ากลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัดยังคงมีพื้นฐานอยู่บนการเกษตร (การเพาะปลูก การล่าสัตว์ และการป่าไม้) เป็นสำคัญ แต่มีแนวโน้มถดถอยลง กล่าวคือ มูลค่าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรปรับตัวลดลงร้อยละ 20 เหลือ 73,522 ล้านบาท ในขณะที่สาขาโรงแรมและภัตตาคาร กลับมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 16.79 เป็น 54,442 ล้านบาท ใกล้เคียงกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ซึ่งมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 11.70 เป็น 50,016 ล้านบาท

ทั้งนี้ หากพิจารณามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขา ณ ราคาคงที่ปี พ.ศ. 2545 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่าธุรกิจที่มีศักยภาพในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้แก่กลุ่มจังหวัดฯ คือ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ซึ่งขยายตัวจากปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 16.64 เป็น 53,882 ล้านบาท ลำดับรองลงมา คือ สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และ

¹ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

การคมนาคม เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2545 ประมาณร้อยละ 8.54 เป็น 37,212 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม ใกล้เคียงที่ น่าสนใจคือ มูลค่าผลิตภัณฑ์ ณ ราคาคงที่ของสาขาเกษตรกรรมเท่ากับ 26,173 ล้านบาท ต่ำกว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์จากสาขาประมงซึ่งเท่ากับ 26,675 ล้านบาท สะท้อนถึงความสำคัญด้านปัจจัย ราคาผลผลิตทางการเกษตรที่มีความผันผวนสูง

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2555

มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ ณ ราคาประจำปี			มูลค่าผลิตภัณฑ์ ณ ราคาคงที่ (ปี 2545)		
	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	Δ (%)	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	Δ (%)
ภาคเกษตร	108,254	90,103	-16.77	46,914	48,174	+2.69
เกษตรกรรม	91,908	73,522	-20.00	25,240	26,173	+3.69
การล่าสัตว์และการป่าไม้						
การประมง	16,346	16,580	+1.43	27,496	26,675	-2.99
ภาคนอกเกษตร	219,886	235,009	+6.88	167,633	177,306	+5.77
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	664	799	+20.37	501	607	+21.22
อุตสาหกรรม	21,768	20,301	-6.74	10,397	10,710	+3.01
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	4,920	5,348	+8.70	4,803	5,308	+10.52
การก่อสร้าง	9,681	10,645	+9.96	6,970	7,416	+6.40
การขายส่ง การขายปลีก	33,789	31,233	-7.56	22,540	19,974	-11.39
การซ่อมแซมยานยนต์						
จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล						
และของใช้ในครัวเรือน						
โรงแรมและภัตตาคาร	46,616	54,442	+16.79	46,196	53,882	+16.64
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	44,777	50,016	+11.70	34,284	37,212	+8.54
และการคมนาคม						
ตัวกลางทางการเงิน	11,622	13,256	+14.05	7,674	8,880	+15.71
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	11,155	12,086	+8.34	11,121	12,005	+7.95
การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ						
การบริหารราชการและ	13,379	13,354	-0.18	9,311	8,891	-4.51
การป้องกันประเทศ รวมทั้ง						
การประกันสังคมภาคบังคับ						
การศึกษา	10,870	11,968	+10.10	6,936	7,040	+1.50
การบริการด้านสุขภาพ	5,164	5,623	+8.89	4,027	4,273	+6.11
และสังคม						
การให้บริการด้านชุมชน สังคม	5,205	5,612	+7.82	5,253	5,667	+7.87
และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ						
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	277	327	+17.70	253	276	+9.12
GPCP กลุ่มจังหวัด	328,141	325,112	-0.92	223,002	234,987	+5.37
GPCP ต่อประชากร (บาท)	163,725	161,273	-1.50			

ที่มา : ตารางผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด อนุกรมปัจจุบันแบบปริมาณลูกโซ่ อ้างอิงปี พ.ศ. 2545 โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างการกระจายรายได้เชิงเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่ายังมีความเหลื่อมล้ำอยู่อย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ จังหวัดภูเก็ตยังคงบทบาทการเป็นผู้นำเชิงเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดฯ โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2555 ต่อประชากรเท่ากับ 224,383 บาท สูงกว่าจังหวัดระนองที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากรต่ำที่สุดในกลุ่มเพียง 84,964 บาท อยู่ถึง 139,419 บาท ทั้งนี้ จังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากรรองลงมาจากจังหวัดภูเก็ต คือ จังหวัดกระบี่ (185,076 บาท) จังหวัดพังงา (160,569 บาท) และจังหวัดตรัง (123,790 บาท) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 : โครงสร้างการกระจายรายได้ทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2554 - 2555

พื้นที่วิเคราะห์	ปี พ.ศ. 2554			ปี พ.ศ. 2555		
	มูลค่า GDP (ล้านบาท)	ประชากร (พันคน)	GDP/ประชากร (บาท)	มูลค่า GDP (ล้านบาท)	ประชากร (พันคน)	GDP/ประชากร (บาท)
จังหวัดภูเก็ต	105,962	527	201,101	118,724	529	224,383
จังหวัดระนอง	21,329	249	85,542	21,295	251	84,964
จังหวัดพังงา	45,145	260	173,626	42,039	262	160,569
จังหวัดกระบี่	70,118	364	192,505	67,764	366	185,076
จังหวัดตรัง	85,587	604	141,767	75,290	608	123,790
กลุ่มอันดามัน	328,141	2,004	163,725	325,112	2,016	161,273

ที่มา : ตารางผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด อนุกรมปัจจุบันแบบปริมาณลูกโซ่ อ้างอิงปี พ.ศ. 2545 โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากข้อมูลสภาพเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันโดยรวมพบว่า สถานะทางเศรษฐกิจโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในปี พ.ศ. 2555 จัดว่าอยู่ในเกณฑ์เติบโต แต่ยังคงมีโครงสร้างภายในอยู่ในเกณฑ์ไม่สมดุล กล่าวคือ จังหวัดภูเก็ต ยังเป็นกลไกสำคัญในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่กลุ่มจังหวัดฯ โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) คิดเป็นร้อยละ 36.52 ลักษณะของเศรษฐกิจแบบโตเดี่ยวเช่นนี้เป็นสิ่งสะท้อนถึงความจำเป็นต่อการส่งเสริมเพื่อยกระดับศักยภาพในการสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจภายในกลุ่มจังหวัดให้มีความใกล้เคียงกันมากขึ้น และลดสัดส่วนการกระจุกตัวของรายได้ระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ บนพื้นฐานของศักยภาพที่โดดเด่นในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับนานาชาติที่ได้รับสมญานามว่า “มรกตเมืองใต้”

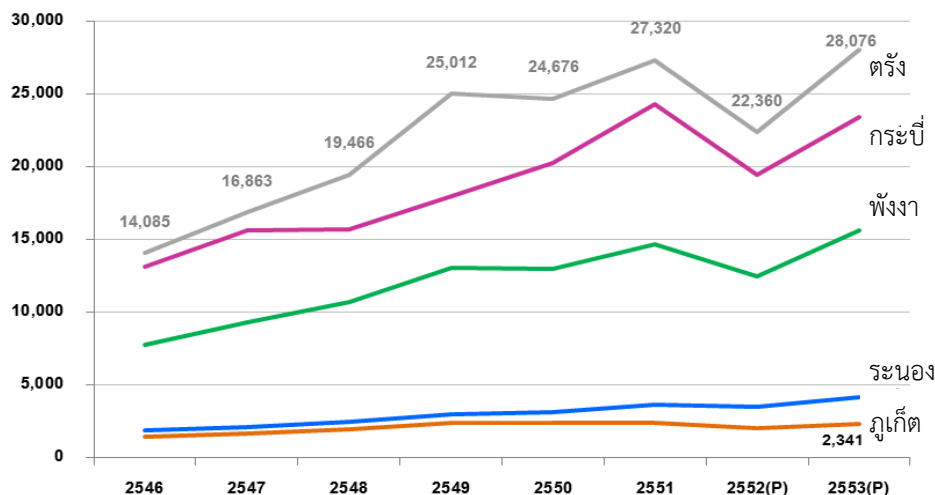
2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันนั้น กล่าวได้ว่าการเกษตรยังเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด โดยในปี พ.ศ. 2553 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ประเมินมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจากภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปีไว้เท่ากับ 94,273 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 36.2 ของมูลค่าผลผลิตมวลรวมของกลุ่มจังหวัดฯ ณ ราคาประจำปี) ซึ่งก้าวหน้าจากปี พ.ศ. 2552 ที่ผ่านมามีประมาณร้อยละ 18.24 อย่างไรก็ตาม มูลค่าดังกล่าวยังเป็นสัดส่วนที่ต่ำกว่าหากเปรียบเทียบกับมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดอื่นในพื้นที่ภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งมีผลผลิตภาคการเกษตร

ณ ราคาประจำปี (ปี พ.ศ. 2553) ประมาณ 134,786 ล้านบาท โดยมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน นี้คิดเป็นเพียงร้อยละ 9.32 ของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรของประเทศในช่วงระยะเวลาเดียวกัน

แม้ว่าสัดส่วนด้านมูลค่าผลผลิตข้างต้น จะไม่สะท้อนความสำคัญด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดต่อภาพรวมของประเทศไทยอย่างชัดเจนนัก แต่กล่าวได้ว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เป็นหนึ่งในพื้นที่หลัก ที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าส่งออกยางพารา ไม้ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผลต่างๆ ที่สำคัญของประเทศไทย โดยมีจังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีบทบาทด้านเกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัด ในขณะที่จังหวัดระนอง ให้ความสำคัญกับการประมง และการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ดังจะเห็นรายละเอียดโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน อ้างอิงจากมูลค่าผลผลิตโดยประมาณการสำหรับปี พ.ศ. 2553 ดังแผนภาพด้านล่างนี้

แผนภาพที่ 1 : ทิศทางการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2546 - 2553

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 100)

2.2.2.1 ยางพารา

ในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีเนื้อที่ยืนต้นสำหรับยางพาราจำนวน 3,160,992 ไร่ มีเนื้อที่ให้ผลจำนวน 2,451,080 ไร่ มีผลผลิตรวม 672,720 ตัน และมีผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 249 กิโลกรัมต่อไร่ ต่ำกว่าผลผลิตต่อไร่โดยรวมของประเทศเท่ากับ 263 กิโลกรัมต่อไร่ โดยจังหวัดที่มีบทบาทเด่นในการเพาะปลูกและผลิตยางพารา คือ จังหวัดตรัง โดยมีผลผลิตในปี พ.ศ. 2555 เท่ากับ 346,430 ตัน รวมถึงมีผลผลิตต่อไร่สูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับ 294 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ระดับประเทศ

ตารางที่ 3 : เนื้อที่ ผลิต และความสามารถการผลิตยางพารา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
พ.ศ. 2555

พื้นที่วิเคราะห์	ยางพารา (ปี พ.ศ. 2555)			
	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
ระนอง	188,466	110,530	26,310	238
พังงา	793,727	570,480	143,760	252
ภูเก็ต	91,218	78,940	20,840	264
กระบี่	693,628	512,790	135,380	264
ตรัง	1,393,953	1,178,340	346,430	294
อันดามัน	3,160,992	2,451,080	672,720	249
ภาพรวมประเทศไทย	19,273,574	13,807,636	3,625,897	263
อันดามัน/ประเทศไทย (%)	16.4	17.7	18.5	94.7

ที่มา : หนังสือสถิติการเกษตรของประเทศไทยปี พ.ศ. 2554 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (อ้างอิงในแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 101)

2.2.2.2 ปาล์มน้ำมัน

ในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีเนื้อที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันรวม 1,295,720 ไร่ เนื้อที่ให้ผลรวม 1,263,430 ไร่ มีผลผลิตรวม 3,799,800 ตัน และมีผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 2,633 กิโลกรัมต่อไร่ โดยจังหวัดที่มีศักยภาพโดดเด่นในการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน คือ จังหวัดกระบี่ โดยมีเนื้อที่เพาะปลูกรวม 972,451 ไร่ ผลผลิตรวม 2,961,420 ตัน และมีความสามารถในการให้ผลผลิตเฉลี่ย 3,102 ต่อไร่ สูงกว่าผลผลิตต่อไร่เฉลี่ยของทั้งประเทศเท่ากับ 2,844 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 4 : เนื้อที่ ผลิต และความสามารถการผลิตปาล์มน้ำมัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
พ.ศ. 2555

พื้นที่วิเคราะห์	ปาล์มน้ำมัน (ปี พ.ศ. 2555)			
	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
ระนอง	75,613	73,950	217,610	2,943
พังงา	116,196	108,640	275,510	2,536
ภูเก็ต	1,290	1,260	2,320	1,841
กระบี่	972,451	954,730	2,961,420	3,102
ตรัง	130,170	124,850	342,940	2,747
อันดามัน	1,295,720	1,263,430	3,799,800	2,633
ภาพรวมประเทศไทย	4,315,725	3,982,623	11,326,660	2,844
อันดามัน/ประเทศไทย (%)	30.02	31.72	33.54	92.58

ที่มา : หนังสือสถิติการเกษตรของประเทศไทยปี พ.ศ. 2555 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (อ้างอิงในแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 102)

2.2.2.3 กาแฟ

ในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีเนื้อที่ยืนต้นรวม 78,927 ไร่ (คิดเป็นร้อยละ 23.97 ของพื้นที่ปลูกกาแฟรวมของประเทศ) มีเนื้อที่ให้ผลรวม 78,353 ไร่ (คิดเป็นร้อยละ 25.60 ของประเทศ) มีผลผลิตรวม 9,591 ตัน (คิดเป็นร้อยละ 23.13 ของประเทศ) และมีความสามารถในการให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 120 กิโลกรัมต่อไร่ (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของประเทศซึ่งเท่ากับ 135 กิโลกรัมต่อไร่) โดยจังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีบทบาทหลักในการเพาะปลูกกาแฟ แต่ยังคงมีผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ของประเทศ ทั้งนี้ ไม่มีการเพาะปลูกกาแฟในเขตจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดตรัง

ตารางที่ 5 : เนื้อที่ ผลผลิต และความสามารถการผลิตกาแฟ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2555

พื้นที่วิเคราะห์	กาแฟ (ปี พ.ศ. 2555)			
	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
ระนอง	74,997	74,434	9,081	122
พังงา	266	296	32	108
ภูเก็ต	N/A	N/A	N/A	N/A
กระบี่	3,664	3,623	478	132
ตรัง	N/A	N/A	N/A	N/A
อันดามัน	78,927	78,353	9,591	120
ภาพรวมประเทศไทย	329,165	306,112	41,461	135
อันดามัน/ประเทศไทย (%)	23.97	25.60	23.13	

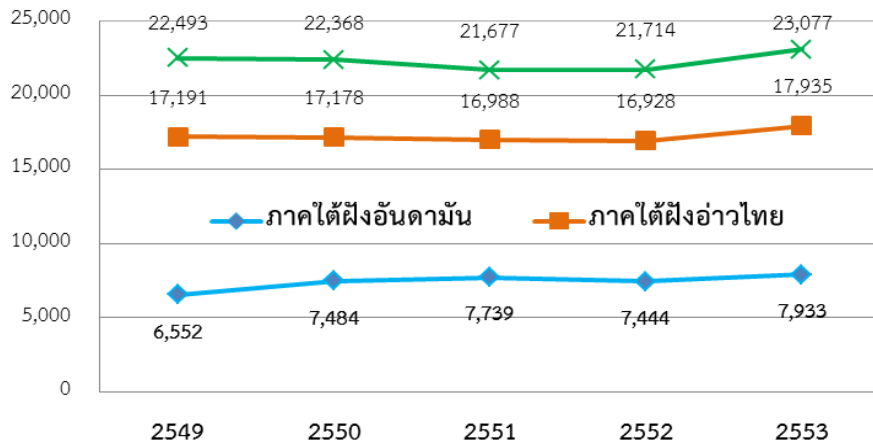
ที่มา : หนังสือสถิติการเกษตรของประเทศไทยปี 2555 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 104)

หมายเหตุ : (N/A) หมายถึง ยังไม่มีข้อมูล (Not Available)

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จากการเปรียบเทียบศักยภาพสาขาอุตสาหกรรมการผลิตจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาคงที่ ปี พ.ศ. 2549 - 2553 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่ามีความแตกต่างจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมากพอสมควร โดยในปี พ.ศ. 2553 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม (ณ ราคาคงที่) เท่ากับ 7,933 ล้านบาท ต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 17,935 ล้านบาท

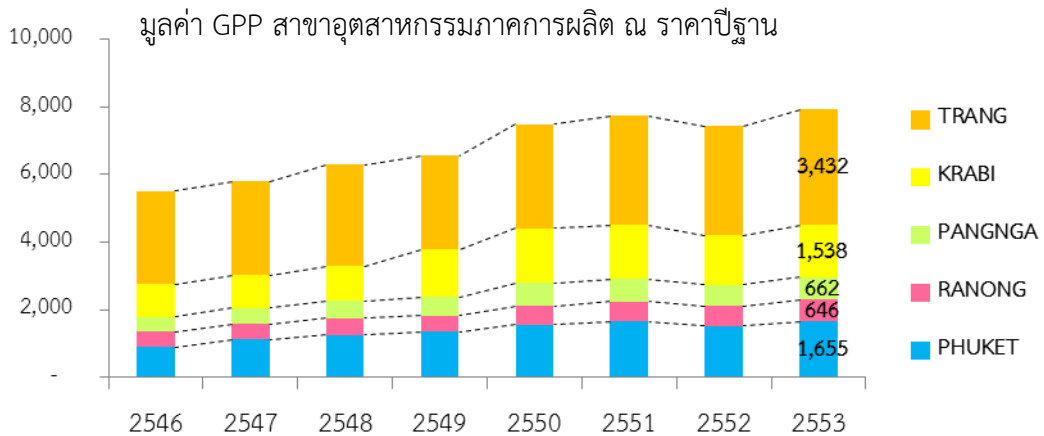
แผนภาพที่ 2 : มูลค่า GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิต ณ ราคาคงที่ ปี พ.ศ. 2549 - 2553

ที่มา : รวบรวมและประมาณการเบื้องต้นโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 132)

หากเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้ กล่าวได้ว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เป็นฐานทางอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่สูงนัก ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้นที่ใช้วัตถุดิบที่มีมากในพื้นที่ อาทิ อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์ไม้ยาง และอุตสาหกรรมอาหาร/ห้องเย็น เป็นต้น โดยโรงงานอุตสาหกรรมกว่าร้อยละ 80 เป็นบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก ใช้เทคโนโลยีขั้นพื้นฐานแปรรูปผลผลิตเกษตรเป็นสินค้าขั้นต้น และส่งสินค้าต่อไปยังกรุงเทพมหานคร หรือส่งออกไปต่างประเทศ โดยจังหวัดที่เป็นกลไกหลักในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมการผลิต คือ จังหวัดตรัง รองลงมาคือ จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

แผนภาพที่ 3 : มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรม ณ ราคาปีฐาน พ.ศ. 2546 - 2553

ที่มา : รวบรวมและประมาณการเบื้องต้นโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 133)

แม้ว่าภาคอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จะไม่ได้เป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของพื้นที่ แต่กล่าวได้ว่ามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดพอสสมควร เนื่องจากเป็นแหล่งนำเข้าเงินตราต่างประเทศ และก่อให้เกิดการจ้างงานอย่างมีนัยยะสำคัญ อุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของภาคใต้ ได้แก่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง อาทิ อาหารทะเลแช่แข็ง อาหารทะเลกระป๋อง ฯลฯ อุตสาหกรรมแปรรูปยางและไม้ยางพารา อาทิ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น การแปรรูปอัดอเนกไม้ ยางพารา และผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา ฯลฯ และอุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์มดิบ เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้สามารถต่อยอด และสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่ผลิตภัณฑ์การเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในพื้นที่ได้อย่างสมบูรณ์

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงติดอันดับโลก และได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวระดับนานาชาติ จึงควรรักษาความมีชื่อเสียงและเพิ่มมนต์เสน่ห์ด้วยการเพิ่มกิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ โดยเฉพาะการเพิ่มบทบาทในการเป็น “ICT City” ของจังหวัดภูเก็ตสู่การเป็น “ฐานอุตสาหกรรมความรู้” เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานบริการด้านการแพทย์และการพยาบาล ตลอดจนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับธุรกิจ MICE และ Marina และเสริมบทบาทด้านการเป็น “เมืองนันทนาการ” เพื่อเพิ่มจุดขายแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพที่มีรายได้สูง นอกจากนี้ การพัฒนาจังหวัดพังงาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแบบ Long Stay การยกระดับการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่เป็นแหล่งท่องเที่ยวอนุรักษ์คุณภาพสูง การส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดตรังเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการสร้างชื่อเสียงและอัตลักษณ์ให้จังหวัดระนองเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้วยการพัฒนาระบบสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการให้เพียงพอและได้มาตรฐาน โดยเฉพาะระบบประปา ระบบขนส่งสาธารณะ และการควบคุมมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น เพื่อเสริมบทบาทของกลุ่มจังหวัดฯ สู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของโลก ทั้งนี้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้วางแผนกำหนดศักยภาพของพื้นที่ท่องเที่ยว โดยวิเคราะห์จาก Demand Side (จำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยว) Supply Side (โครงสร้างพื้นฐาน) เพื่อกำหนดแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเป็น 3 กลุ่ม คือ L (ศักยภาพสูง) M (ศักยภาพปานกลาง) และ L (ศักยภาพต่ำ) โดยจังหวัดสมาชิกในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันติดอยู่ในกลุ่มที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวสูง 3 จังหวัดคือ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา ส่วนจังหวัดตรัง และจังหวัดระนอง อยู่ในกลุ่มที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวปานกลาง และต่ำตามลำดับ

ในปี พ.ศ. 2553 ในส่วนของนักท่องเที่ยวไทยที่เข้ามาพักผ่อนในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันพบว่ามีแนวโน้มลดลงจากปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 17.03 เหลือ 1,755,779 คน โดยจุดหมายในการท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวไทยเข้าพักผ่อนสูงสุด คือ จังหวัดกระบี่ จำนวน 514,194 คน รองลงมาคือ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง จังหวัดระนอง และจังหวัดพังงา ตามลำดับ

ตารางที่ 6 : สถิตินักท่องเที่ยวชาวไทยเข้าพักในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในปี พ.ศ. 2552 - 2553

พื้นที่วิเคราะห์	สถิตินักท่องเที่ยวเข้าพักในสถานที่ต่างๆ (โรงแรม/เกสเฮ้าส์/รีสอร์ต)		
	นักท่องเที่ยวไทย		
	ปี 2553 (คน)	ปี 2552 (คน)	Δ (%)
ประเทศไทย	37,988,415	37,708,193	+0.74
ภาคใต้	6,367,477	6,655,463	-4.33
ภาคใต้อันดามัน/ ประเทศไทย	1,755,779 4.62%	2,116,224 5.61%	-17.03
กระบี่	514,194	827,821	-37.89
ตรัง	441,600	418,074	+5.63
พังงา	72,639	140,342	-48.24
ภูเก็ต	472,658	550,031	-14.07
ระนอง	254,689	179,957	+41.53

ที่มา : รวบรวมและประมาณการเบื้องต้นโดยสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (20 ก.พ. 2554) (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 112)

ในทางกลับกัน พ.ศ. 2553 มีนักท่องเที่ยวเข้าพักในสถานที่ต่างๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 8.24 เป็น 3,203,884 คน โดยมีจุดหมายในการท่องเที่ยวอยู่ในจังหวัดภูเก็ตสูงที่สุดจำนวน 2,380,709 คน (เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 9.65) รองลงมา คือ จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดตรัง และจังหวัดระนอง ตามลำดับ

ตารางที่ 7 : สถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าพักในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในปี พ.ศ. 2552 - 2553

พื้นที่วิเคราะห์	สถิตินักท่องเที่ยวเข้าพักในสถานที่ต่างๆ (โรงแรม/เกสเฮ้าส์/รีสอร์ต)					
	นักท่องเที่ยวต่างชาติ			รวมนักท่องเที่ยวไทย และต่างชาติ		
	ปี 2553 (คน)	ปี 2552 (คน)	Δ (%)	ปี 2553 (คน)	ปี 2552 (คน)	Δ (%)
ประเทศไทย	20,564,190	21,740,288	-5.41	58,552,605	59,448,482	-1.51
ภาคใต้	6,479,203	6,415,645	0.99	12,846,680	13,071,108	-1.72
ภาคใต้อันดามัน/ ประเทศไทย	3,468,041 16.86%	3,203,884 14.74%	8.24	5,223,819 8.92%	5,320,108 8.95%	-1.81
กระบี่	840,777	834,500	0.75	1,354,971	1,662,321	-18.49
ตรัง	27,275	58,969	-53.75	468,874	477,043	-1.71
พังงา	195,306	120,766	61.72	267,944	261,108	2.62
ภูเก็ต	2,380,709	2,171,238	9.65	2,853,367	2,721,269	4.85
ระนอง	23,974	18,411	30.21	278,663	198,368	40.48

ที่มา : รวบรวมและประมาณการเบื้องต้นโดยสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (20 ก.พ. 54) (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 112)

สำหรับรายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2553 - 2555 พบว่ามีแนวโน้มขยายตัวติดต่ออย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 295,443.41 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 30.02 ของรายได้รวมการท่องเที่ยวไทย โดยจังหวัดที่สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้สูงที่สุดติดต่อกัน 3 ปี คือ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีรายได้รวมเท่ากับ 228,984.88 ล้านบาท

ตารางที่ 8 : รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2553 - 2555

พื้นที่วิเคราะห์	สถิติรายได้จากการท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2553 - 2555 (ล้านบาท)		
	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ภูเก็ต	108,446.18	188,822.46	228,984.88
พังงา	4,026.22	5,677.57	9,177.24
ระนอง	1,428.26	2,579.03	2,780.09
กระบี่	30,388.54	37,646.09	48,270.57
ตรัง	4,497.16	4,926.65	6,230.63
ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	148,786.36	239,651.80	295,443.41
ประเทศไทย	592,794.09	776,217.20	983,928.36
อันดามัน/ประเทศไทย	25.09%	30.87%	30.02%

ที่มา : รวบรวมและประมาณการเบื้องต้นโดยสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 114)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

ในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 1,877,933 คน ซึ่งอาศัยอยู่ในจังหวัดตรังมากที่สุด จำนวน 631,920 คน รองลงมา คือ จังหวัดกระบี่ จำนวน 444,967 คน จังหวัดภูเก็ต จำนวน 360,905 คน จังหวัดพังงา จำนวน 257,493 คน และจังหวัดระนอง จำนวน 183,849 คน

ตารางที่ 9 : จำนวนประชากรของจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2551 - 2555

จังหวัด (คน)	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
กระบี่	418,705	426,556	432,704	438,039	444,967
พังงา	249,933	251,657	253,112	254,931	257,493
ภูเก็ต	327,006	335,913	345,067	353,847	360,905
ระนอง	182,729	181,754	183,079	183,849	182,648
ตรัง	614,869	618,675	622,659	626,708	631,920
กลุ่มอันดามัน	1,793,242	1,814,555	1,836,621	1,857,374	1,877,933

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 51)

สำหรับข้อมูลล่าสุด ในส่วนของจำนวนแรงงาน และสัดส่วนผู้มีงานทำ แยกตามพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในปี พ.ศ. 2555 พบว่า พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีประชากรที่อยู่ในช่วงวัยแรงงาน (อายุระหว่าง 15 - 59 ปี) มีจำนวนทั้งสิ้น 1,424,341 คน โดยจังหวัดตรัง มีสัดส่วนของประชากรวัยแรงงานมากที่สุด คือ 534,282 คน คิดเป็นร้อยละ 37.51 ของจำนวนประชากรวัยแรงงานทั้งหมดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน รองลงมา คือ จังหวัดกระบี่ มีจำนวนประชากรวัยแรงงานทั้งสิ้น 304,526 คน คิดเป็นร้อยละ 21.38 ของจำนวนประชากรวัยแรงงานทั้งหมดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ตารางที่ 10 : จำนวนประชากรวัยแรงงาน และผู้มีงานทำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	ประชากรและผู้มีงานทำ (คน)				
	ประชากร	วัยแรงงาน	สัดส่วน%	ผู้มีงานทำ	สัดส่วน%
ตรัง	631,920	534,282	37.51	419,408	39.51
ภูเก็ต	360,905	228,800	16.06	165,869	15.27
กระบี่	444,967	304,526	21.38	228,008	20.91
พังงา	257,493	209,997	14.74	149,654	14.23
ระนอง	182,648	146,737	10.30	106,403	10.08
รวม	1,877,933	1,424,341	100	1,069,342	100

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนาภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 56)

2.2.5.2 การศึกษา

จากข้อมูลปี พ.ศ. 2552 ระบุว่าสถานศึกษาในทุกระดับของภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีการกระจายตัวอย่างทั่วถึงทุกอำเภอ จังหวัดที่มีสถานศึกษารวมในทุกระดับมากที่สุดของภาคใต้ฝั่งอันดามัน คือ จังหวัดตรัง จำนวน 362 แห่ง รองลงมา คือ จังหวัดกระบี่ จำนวน 268 แห่ง และจังหวัดพังงา จำนวน 184 แห่ง ตามลำดับ²

จากประเด็นเรื่องการศึกษา นั้น สิ่งที่ต้องคัดสรรหาประชาชาติให้ความสำคัญ และนำมาใช้วัดความก้าวหน้าของคนในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย คือ “ดัชนีและตัวชี้วัดด้านรายได้” โดยดัชนีด้านรายได้ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้

2.2.5.3 สาธารณสุข

ภาพรวมด้านสังคมของ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ยังคงมีความก้าวหน้าด้านสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมี จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดที่มีความก้าวหน้าด้านสุขภาพสูงสุดในประเทศไทย ซึ่งรายละเอียดในส่วนนี้เป็นผลเนื่องมาจากเด็กทารกส่วนใหญ่มีน้ำหนักเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และมีอัตราประชากรที่พิการหรือทุพพลภาพอยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับ 3 ใน 5 ของจังหวัดสมาชิกทั้งหมดในกลุ่ม (จังหวัดตรัง จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา) ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายเป็นสำคัญ สอดคล้องกับข้อมูลด้านสาธารณสุขที่หน่วยงานในพื้นที่ได้รวบรวมมา เช่น กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีสัดส่วนของแพทย์ 1 คนต่อจำนวนประชากร 3,432 คน

² อ้างอิงในแผนพัฒนาภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 58.

ในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ยังคงสูงกว่าระดับประเทศที่มีสัดส่วน 3,220 คน และระดับภาค 3,182 คน หรือจำนวนผู้ป่วย 5 โรคร้ายแรงของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีสัดส่วนน้อยกว่าจังหวัดในภาคใต้กลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 11 : จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ 5 โรคของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2550

จังหวัด	ผู้ป่วยจำแนกตามประเภทโรค (คน)				
	ความดันโลหิตสูง	เบาหวาน	หัวใจ	หลอดเลือดสมอง	มะเร็ง
ประเทศ	447,737	374,518	150,118	118,085	75,243
ภาคใต้	76,415	52,773	23,390	19,917	7,225
กลุ่มจังหวัดอันดามัน	17,729	11,462	14,539	5,063	1,591
(คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	23.20	21.72	62.16	25.42	22.02
ระนอง	1,937	885	1,170	300	100
พังงา	2,397	1,584	2,310	522	283
ภูเก็ต	2,854	2,466	2,534	1,116	440
กระบี่	2,593	1,932	2,024	624	206
ตรัง	7,948	4,595	6,501	2,501	562

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข ประมวลโดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (อ้างอิงในแผนพัฒนาสุขภาพกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 140)

ส่วนการเจ็บป่วยทางสุขภาพจิต ภาคใต้โดยรวมมีอัตราผู้ป่วยในส่วนนี้เพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก 1,678.7 คนต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ. 2549 เป็น 1,988.4 คน ในปี พ.ศ. 2552 โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีอัตราผู้ป่วยสูงที่อัตรา 2,656.8 คน โดยเฉพาะจังหวัดพังงาและจังหวัดระนองมีอัตราผู้ป่วย 4,797.9 และ 3,916.2 คน ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าระดับภาคและระดับประเทศ

2.2.5.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ปัญหาอาชญากรรม)

แม้ว่าองค์การสหประชาชาติจะมีได้ตั้งข้อสังเกต หรือข้อพึงระวังสำหรับประเด็นด้านชีวิตครอบครัว และชุมชนสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันไว้อย่างชัดเจน แต่ข้อมูลสถิติที่รวบรวมได้จากพื้นที่นั้น สามารถสะท้อนข้อเท็จจริงของสถานภาพสังคมในกลุ่มจังหวัดได้อย่างสมบูรณ์ โดยกลุ่มจังหวัดมีจำนวนครอบครัวมีความเปราะบางและมีปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีอัตราการหย่าร้างสูงสุดในภาค โดยมีอัตรา 3.93 คู่/พันครัวเรือน เทียบกับอัตรา 3.52 คู่/พันครัวเรือนของระดับภาค โดยจังหวัดภูเก็ตมีอัตราสูงสุดในกลุ่มจังหวัดและในภาค มีอัตราสูงถึง 5.32 คู่/พันครัวเรือน อีกทั้งยังมีสัดส่วนคดียาเสพติดสูงกว่าระดับภาค โดยมีสัดส่วน 1.16 คดี/ประชากรพันคน เทียบกับสัดส่วน 1.1 คดี ระดับภาค โดยจังหวัดภูเก็ตมีสัดส่วนสูงที่สุดถึง 2.88 คดี ซึ่งสูงที่สุดในภาค รองลงมา คือ จังหวัดระนองมีสัดส่วน 1.04 คดี นอกจากนี้ยังมีสัดส่วนคดีอาชญากรรมค่อนข้างสูงถึง 2.51 คดี ซึ่งใกล้เคียงกับ 2.54 คดี ระดับภาค โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตมีสัดส่วนสูงถึง 4.25 คดี

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรดิน

จากการที่ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีลักษณะที่หลากหลาย อันประกอบไปด้วย ภูเขา แหล่งน้ำ ชายฝั่งทะเล และฝั่งทะเลที่มีน้ำท่วมถึง จึงก่อให้เกิดลักษณะดินประเภทต่างๆ โดยทั่วไป ประเภทดินในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมักเป็นดินทราย และดินตะกอนที่ค่อนข้างเป็นกรด ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ ส่วนดินบริเวณชายฝั่งทะเลส่วนใหญ่เป็นดินที่เกิดจากการผุพังสลายตัวของวัตถุตกค้างและหินดาน และบริเวณที่มีน้ำทะเลท่วมถึงอยู่เสมอ เนื้อดินจะเป็นประเภทดินเลนซึ่งมีการระบายน้ำเร็วถึงเร็วมาก ประกอบด้วยดินที่มีลักษณะแตกต่างกันหลายชนิดปะปนกัน เนื้อดินแตกต่างกันตั้งแต่ดินร่วนปนทรายถึงดินเหนียว โดยลักษณะดินของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันจะแตกต่างกันตามธรณีสัณฐานและต้นกำเนิดดิน

2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย 2 ประเภทหลัก คือ แหล่งน้ำผิวดินกับแหล่งน้ำใต้ดิน ดังนี้

- แหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีกระจายทั่วไป มีแหล่งน้ำผิวดินที่เป็นลำน้ำสำคัญรวมทั้งหมด 36 ลำน้ำ และมีความยาวรวมทั้งหมดประมาณ 980 กิโลเมตร แต่มีศักยภาพในการเก็บกักน้ำต่ำ มีแม่น้ำสายสำคัญ 3 สายในพื้นที่ ได้แก่ แม่น้ำกระบุรี แม่น้ำปะเหลียน และแม่น้ำตรัง มีน้ำไหลตลอดทั้งปี แต่ในขณะที่แม่น้ำและคลอง ในบางพื้นที่นั้นจะมีลักษณะเป็นลำน้ำสายสั้นๆ มีศักยภาพในการกักเก็บน้ำต่ำ ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำในบางช่วงเวลาที่มียุทธแล้งยาวนาน

- แหล่งน้ำใต้ดิน เมื่อพิจารณาศักยภาพของแหล่งน้ำใต้ดินของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จะพบว่า แหล่งน้ำใต้ดินส่วนใหญ่ภายในพื้นที่จะมีศักยภาพในการพัฒนาค่อนข้างต่ำ โดยมีความสามารถในการให้น้ำน้อยกว่า 2 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงเท่านั้น ครอบคลุมพื้นที่การให้น้ำประมาณ 6,234 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ 36.9 ของพื้นที่ให้น้ำบาดาลของกลุ่มจังหวัดฯ โดยส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ในบริเวณพื้นที่จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และพื้นที่บางส่วนของจังหวัดตรัง (ได้แก่ อำเภอรัษฎา และอำเภอห้วยยอด) ในขณะที่ศักยภาพของแหล่งน้ำใต้ดินในพื้นที่จังหวัดกระบี่และจังหวัดตรังกลับมีศักยภาพในการให้น้ำสูงกว่า โดยมีความสามารถในการให้น้ำน้อยกว่า 5 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง และ 2 - 5 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ครอบคลุมพื้นที่ให้น้ำประมาณ 3,116 และ 2,397 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ 18.5 และ 14.2 ของพื้นที่ให้น้ำบาดาลของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันตามลำดับ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูงสุด (ให้น้ำมากกว่า 10 - 20 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง) ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันกลับพบว่า มีสัดส่วนค่อนข้างต่ำ ครอบคลุมพื้นที่เพียง 1,012 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ 5.9 ของพื้นที่ให้น้ำบาดาลของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ เท่านั้น โดยส่วนใหญ่จะกระจายตัวเป็นพื้นที่แคบๆ ทางตอนในของทุกจังหวัด

2.2.6.3 ทรัพยากรป่าไม้

ป่าชายเลนและชายฝั่งทะเลอันดามัน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ประเมินสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ว่าพื้นที่ป่าไม้โดยรวมของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก 11.04 ล้านไร่ ในปี พ.ศ. 2548 เป็น 11.96 ล้านไร่ ในปี พ.ศ. 2552 คิดเป็นร้อยละ 11.11 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมด

หรือสัดส่วนร้อยละ 27.06 ของพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวยังอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ความสมดุลของระบบนิเวศ ที่กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40.0 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ของกลุ่มฯ คิดเป็นร้อยละ 34.65 นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่ดินไม่ใช้ประโยชน์ซึ่งยังคงปรากฏอยู่มาก บางส่วนมีข้อจำกัดด้านคุณภาพดิน และบางส่วนเป็นที่นาร้างและนาทิ้งร้าง โดยภาคใต้มีพื้นที่ดินที่มีปัญหาด้านคุณภาพ เช่น ดินเค็ม ดินเปรี้ยว เป็นต้น คิดเป็นพื้นที่ทั้งสิ้น 4.3 ล้านไร่ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน สำหรับกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามันมีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้นประมาณ 17,638.01 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ ประมาณ 5,930.17 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 31 ของพื้นที่ โดยเป็นป่าบกประมาณร้อยละ 23 และป่าชายเลนประมาณร้อยละ 8 ทั้งนี้ จังหวัดที่มีพื้นที่ป่าสูงสุด คือ จังหวัดระนอง รองลงมาคือ จังหวัดกระบี่³

จากสถิติคดีการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - 2553 ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 พื้นที่ป่าชายเลนทั่วประเทศถูกบุกรุกและได้มีการจับกุมดำเนินคดีจำนวนทั้งหมด 96 คดี คิดเป็นพื้นที่ 590 ไร่ 3 งาน 81.9 ตารางวา โดยคดีส่วนใหญ่เกิดด้านฝั่งทะเลอันดามัน โดยจังหวัดที่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนสูงสุดคือ จังหวัดตรัง และจังหวัดภูเก็ต

จากรายงานของกรมป่าไม้ พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2556 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีปัญหาด้านการร้องเรียนเกี่ยวกับป่าไม้ ในเรื่องต่างๆ ทั้งในเรื่องสิทธิ การถือครองที่ดิน การบุกรุกพื้นที่ป่า การลักลอบตัดไม้ การทุจริตของเจ้าหน้าที่ผ่านช่องทางต่างๆ รวมทั้งสิ้น 66 เรื่อง โดยจังหวัดตรัง มีสถิติของการร้องเรียนมากที่สุด และจังหวัดภูเก็ตมีเรื่องร้องเรียน น้อยที่สุด

2.2.6.4 ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ผลจากการดำเนินการสำรวจและประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อม ชายหาดท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2554 ซึ่งมีหน่วยงานท้องถิ่นส่งรายชื่อชายหาดเพื่อเข้าร่วมการประเมินทั้งสิ้น 214 แห่งทั่วประเทศ โดยเป็นชายหาดที่ไม่เคยเข้าร่วมโครงการในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 39 หาด พบว่ามีชายหาดที่มีคุณภาพอยู่ในระดับ 5 ดาว จำนวน 10 หาด เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2552 ที่มีชายหาดที่มีคุณภาพระดับ 5 ดาว มีจำนวน 1 แห่ง คือ หาดบิละ (เกาะห้อง) จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นชายหาดที่มีคุณภาพสิ่งแวดล้อม 5 ดาว 4 ปีติดต่อกันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 แสดงว่าคุณภาพของสิ่งแวดล้อม ชายหาดของไทยปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนๆ ซึ่งในจำนวน 10 หาดที่ได้รับรางวัล มีชายหาดในฝั่งทะเลอันดามันอยู่ 6 หาด ได้แก่ หาดท้ายเหมือง หาดอ่าวเกือก (เกาะสิมิลัน) หาดไม้งาม (หมู่เกาะสุรินทร์) จังหวัดพังงา หาดแหลมไหนด (เกาะลันตา) หาดเกาะรอก (เกาะรอก) หาดบิละ (เกาะห้อง) จังหวัดกระบี่

สำหรับปัญหาของชายหาดที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ ไม่มีการจัดการขยะอย่างครบวงจร และถูกหลักสุขาภิบาล ทำให้เกิดขยะตกค้างบนหาด และด้านหลังชายหาด ทรัพยากรธรรมชาติบริเวณชายหาด เช่น สันทราย รวมถึงความหลากหลายของพืชและสัตว์ที่พบบริเวณชายหาดถูกทำลาย เป็นต้น ทำให้ระบบนิเวศของชายหาดเสื่อมโทรมลง มีก้อนน้ำมันและคราบน้ำมันตกค้างบนชายหาด มีการรุกรานชายหาดทั้งแบบชั่วคราวและแบบถาวร โดยโรงแรม ร้านอาหาร การตั้งรั้วและเตียงพักผ่อนบริเวณชายหาด ตลอดจนหน่วยงานท้องถิ่น ไม่มีแผนการจัดการ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากร การให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่รักษาสิ่งแวดล้อม การจัดการด้านความปลอดภัยและระบบเตือนภัย หรือการจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของแหล่งท่องเที่ยว

³ อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 148.

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“การท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลกบนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตร และชุมชนอย่างยั่งยืน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลกอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1) แหล่งท่องเที่ยวในอันดามันยังคงสภาพธรรมชาติที่สมบูรณ์ พร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ

2) รายได้การท่องเที่ยวกระจายสู่ชุมชนและท้องถิ่น

3) นักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4) มีบุคลากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

กลยุทธ์

1) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสม

2) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์อันดามันมีภูมิทัศน์สวยงาม สะอาด เชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3) รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนโดยกระบวนการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในพื้นที่

4) พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาคบริการแหล่งท่องเที่ยว

5) บริหารจัดการให้เกิดความยั่งยืน

6) พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

1) ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 26

2) ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 28

3) ระดับความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่ได้รับบริการสาธารณะในการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ 80

2. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1) การเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูกและลดต้นทุนการผลิต

2) การส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัดให้มีการสร้างมูลค่าที่สูงขึ้น

3) การสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายเกษตรกรอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

1) ปรับปรุงประสิทธิภาพการเพาะปลูก การประมงและปศุสัตว์ เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต

2) นำนวัตกรรมมาต่อยอดสู่การพัฒนา การแปรรูป เพื่อเพิ่มและสร้างมูลค่า

3) ส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาดให้เกษตรกรโดยเฉพาะการเข้าถึง/รับรู้ข้อมูลทางการตลาด

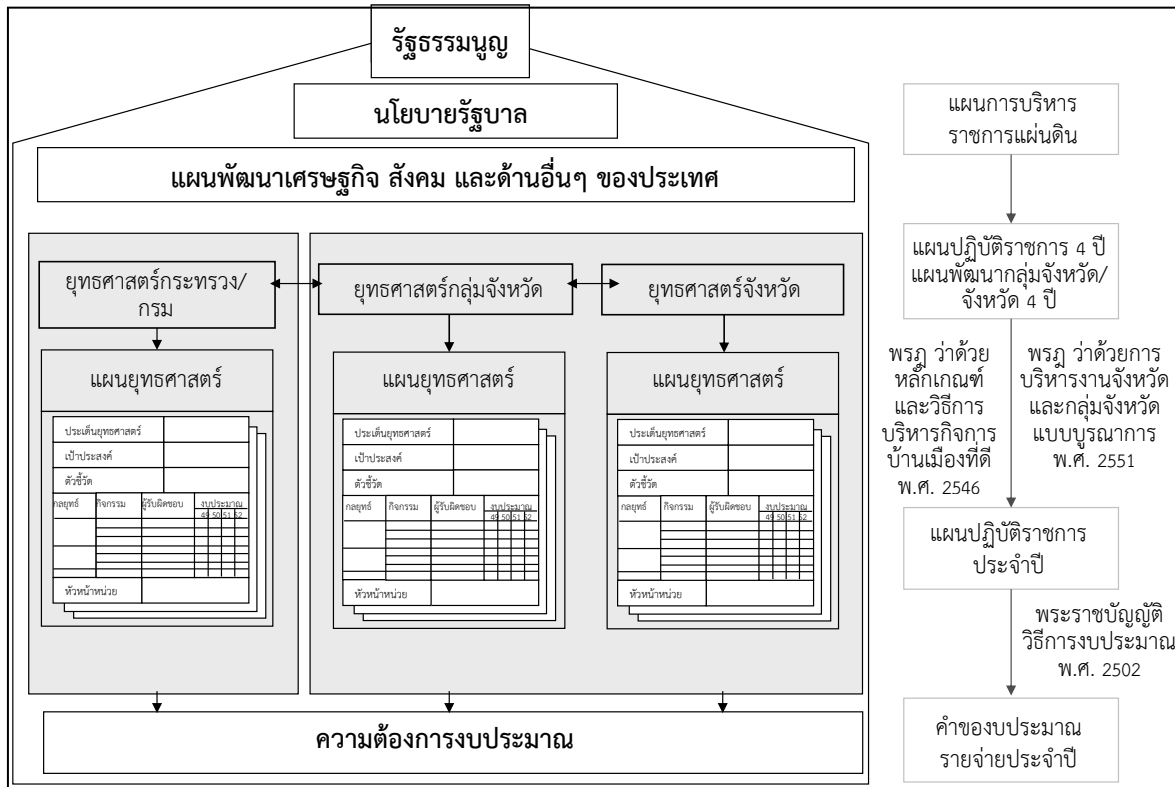
4) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและให้อำนาจความรู้ของแก่เกษตรกร และผู้ประกอบการเพื่อความเข้มแข็ง

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : ร้อยละของรายได้จากภาคการเกษตรและประมงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 16

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 4 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁴

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุน ความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการ แบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไก การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาส เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

⁴ สรุปประเด็นโดยผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับประเด็นภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 13 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่ การเติบโตอย่างมีคุณภาพและ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก อย่างยั่งยืน
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจในภูมิภาค	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดฯ มีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน และการปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดฯ มิได้วางยุทธศาสตร์ การสร้างความเป็นธรรม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ ในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้

ตารางที่ 14 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วน รายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้น ความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถ เข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์ การคอร์รัปชัน	- ระดับความพึงพอใจของประชาชนและ นักท่องเที่ยวที่ได้รับบริการสาธารณะ ในการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่ เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตรา การป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่น ของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการ แข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วน มูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น - ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น - ร้อยละของรายได้จากภาคการเกษตรและ ประมงเพิ่มขึ้น
4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อ พื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดย ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลกอย่างยั่งยืน

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวทางทะเล”

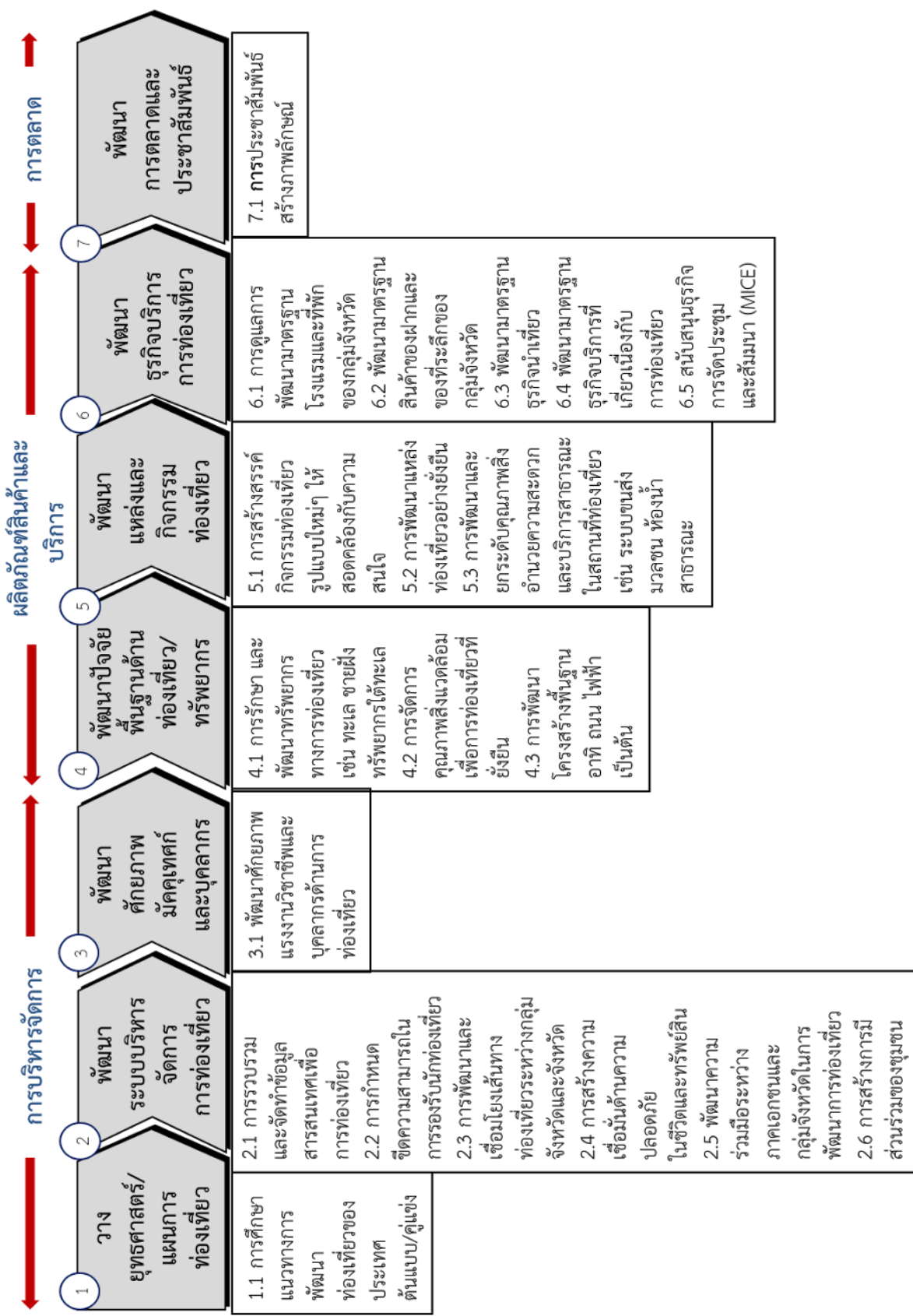
ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก อย่างยั่งยืน	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวทางทะเล

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน

การท่องเที่ยวทางทะเล

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
CSF 1 การศึกษาแนวทางการ พัฒนาท่องเที่ยวของ ประเทศต้นแบบ/คู่แข่ง	KPI 1.1 จำนวนงานวิจัยทางการ พัฒนาท่องเที่ยวของประเทศ ต้นแบบ/คู่แข่ง	Data 1.1.1 จำนวนงานวิจัยทางด้านการ พัฒนาท่องเที่ยว ของประเทศต้นแบบ/คู่แข่ง	ไม่มี	-	-	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
	KPI 1.2 จำนวนครั้งของการดูงาน ด้านการพัฒนาท่องเที่ยว ในกลุ่มประเทศต้นแบบ/ คู่แข่ง	Data 1.2.1 จำนวนครั้งของการดูงาน ด้านการพัฒนาท่องเที่ยวใน กลุ่มประเทศต้นแบบ/คู่แข่ง	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
VC 2 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว						
CSF 2 การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว	KPI 2.1 จำนวนนักท่องเที่ยว แยกตาม สัญชาติ	Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ราย) แยกตามสัญชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
	KPI 2.2 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ต่อหัว	Data 2.2.1 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ชาวไทย ต่อหัวต่อคน (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 (ต่อ) การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยว	KPI 2.2 (ต่อ) ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ต่อหัว	Data 2.2.2 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ ต่อหัวต่อคน (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
	KPI 2.3 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ย ของนักท่องเที่ยว	Data 2.3.1 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ย ของนักท่องเที่ยวชาวไทย (วัน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 2.3.2 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ย ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ (วัน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
	KPI 2.4 จำนวนสถานประกอบการ ธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านเช่า รถ	Data 2.4.1 จำนวนโรงแรมที่ถูกต้องตาม กฎหมาย (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 2.4.2 จำนวนห้องพักตามโรงแรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 2.4.3 จำนวนร้านอาหารได้มาตรฐาน (แห่ง)	ไม่มี	-	-	สนง.สาธารณสุขจังหวัด
		Data 2.4.4 จำนวนผู้ประกอบการ ท่องเที่ยว/บริษัทนำเที่ยว(ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 (ต่อ) การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	KPI 2.4 (ต่อ) จำนวนสถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านเช่ารถ	Data 2.4.5 จำนวนเครือข่าย/สมาคม/ชมรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
	KPI 2.5 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 2.5.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 2.5.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์วัฒนธรรมที่สำคัญ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
	KPI 2.6 รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวและข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	Data 2.6.1 ลักษณะการเดินทาง/พฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยว (ประเภท)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ สำนักงานสถิติจังหวัด
	KPI 2.7 งบประมาณพัฒนาเครือข่ายและสารสนเทศการท่องเที่ยว	Data 2.7.1 จำนวนงบประมาณพัฒนาเครือข่ายและสารสนเทศการท่องเที่ยวจังหวัด (ล้านบาท)	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 (ต่อ) การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	KPI 2.7 (ต่อ) งบประมาณพัฒนาเครือข่ายและสารสนเทศการท่องเที่ยว	Data 2.7.2 จำนวนงบประมาณพัฒนาเครือข่ายและสารสนเทศการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹
	KPI 2.8 การกระจายรายได้ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 2.8.1 รายได้จากการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	มี	คำนวณ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 2.8.2 สัดส่วนการจ้างงานด้านการท่องเที่ยวเทียบเป็นสัดส่วนการจ้างงานทั้งหมดของจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.แรงงานจังหวัด
CSF 3 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 3.1 อัตราความสามารถในการรองรับของจุดให้บริการการเดินทาง (สนามบินนานาชาติภูเก็ท/ท่าเรือ/ท่ารถ)	Data 3.1.1 จำนวนคนเข้า-ออกสนามบิน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	บมจ.ท่าอากาศยานไทย
		Data 3.1.2 จำนวนคนเข้า-ออกท่าเรือแบ่งตามจุดท่าเรือ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	กรมเจ้าท่า
		Data 3.1.3 จำนวนคนเข้า-ออกท่ารถขนส่ง	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ขนส่งจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 (ต่อ) การกำหนดขีด ความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 3.2 อัตราความสามารถใน การรองรับของโรงแรม และที่พักในจังหวัด	Data 3.2.1 จำนวนโรงแรมและที่พัก (จำแนกตามประเภท/พื้นที่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัด/ สมาคมโรงแรมไทย ภาคใต้/ สำนักทะเบียนธุรกิจ นำเที่ยวฯ
		Data 3.2.2 จำนวนห้องพักที่สามารถ ให้บริการได้ในแต่ละวัน (จำแนก ตามพื้นที่:หาด)	มี	สำรวจ	รายเดือน	สมาคมโรงแรมไทย ภาคใต้
		Data 3.2.3 จำนวนนักท่องเที่ยวไทย/ ต่างชาติที่ใช้บริการโรงแรมและ ที่พัก	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมโรงแรมไทย ภาคใต้
		Data 3.2.4 การคาดการณ์จำนวน นักท่องเที่ยวในอนาคต	มี	คำนวณ	รายปี	สมาคมโรงแรมไทย ภาคใต้
	KPI 3.3 ร้อยละค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน ต่อวันของผู้เยี่ยมเยือน จำแนกตามประเภท ค่าใช้จ่าย	Data 3.3.1 จำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของ นักท่องเที่ยวจำแนกตาม ประเภทค่าใช้จ่าย	มี	สำรวจ	รายปี	สมาคมโรงแรมไทย ภาคใต้

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 (ต่อ) การกำหนดขีด ความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 3.4 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา ในแต่ละจุด/สถานที่ ท่องเที่ยว	Data 3.4.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา ในสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละจุด	ไม่มี	-	-	สมาคมโรงแรมไทย ภาคใต้
CSF 4 การพัฒนาและเชื่อมโยง เส้นทางท่องเที่ยวระหว่าง กลุ่มจังหวัดและจังหวัด	KPI 4.1 เส้นทางและระยะทาง ที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัด	Data 4.1.1 เส้นทางการเดินรถสาธารณะ (เส้นทาง) เชื่อมต่อเข้าสู่ กลุ่มจังหวัดอันดามัน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ขนส่งจังหวัด
		Data 4.1.2 เส้นทางการบิน (เส้นทาง) เชื่อมต่อเข้าสู่กลุ่มจังหวัดอันดา มัน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	บมจ.ท่าอากาศยานไทย
		Data 4.1.3 เส้นทางรถไฟ (เส้นทาง) เชื่อมต่อเข้าสู่กลุ่มจังหวัดอันดา มัน	ไม่มี	-	-	การรถไฟแห่งประเทศไทย
		Data 4.1.4 เส้นทางการเดินเรือ (เส้นทาง) เชื่อมต่อเข้าสู่กลุ่มจังหวัดอันดา มัน	ไม่มี	-	-	กรมเจ้าท่า
		Data 4.1.5 งบประมาณในการจัดทำป้าย บอกทางของกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด ¹

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 (ต่อ) การพัฒนาและเชื่อมโยง เส้นทางท่องเที่ยวระหว่าง กลุ่มจังหวัดและจังหวัด	KPI 4.2 รูปแบบของการคมนาคม ขนส่งประจำทางต่างๆ อาทิ เส้นทางรถ รถไฟ เครื่องบิน เรือ	Data 4.2.1 รูปแบบการคมนาคมขนส่ง (รูปแบบ)	ไม่มี	-	-	บมจ.ท่าอากาศยานไทย/ การรถไฟแห่งประเทศไทย/ กรมเจ้าท่า
		Data 4.2.2 จำนวนเที่ยวเข้า-ออกของระบบ คมนาคมประจำทาง แบ่งตาม รูปแบบ (จำนวน)	ไม่มี	-	-	บมจ.ท่าอากาศยานไทย/ การรถไฟแห่งประเทศไทย/ กรมเจ้าท่า
		Data 4.2.3 จำนวนผู้โดยสารที่เข้า-ออก ผ่านระบบคมนาคมประจำทาง แบ่งตามรูปแบบ(จำนวน)	ไม่มี	-	-	บมจ.ท่าอากาศยานไทย/ การรถไฟแห่งประเทศไทย/ กรมเจ้าท่า
	KPI 4.3 จำนวนกิจกรรมการพัฒนา การเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด	Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมการพัฒนา การเชื่อมโยงเส้นทาง ท่องเที่ยวและคมนาคมของกลุ่ม จังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 4.3.2 งบประมาณในการการพัฒนา การเชื่อมโยงเส้นทาง ท่องเที่ยวและคมนาคมของกลุ่ม จังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 5 การสร้างเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน – พัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัย	KPI 5.1: การร้องเรียนของนักท่องเที่ยว	Data 5.1.1 จำนวนและประเภทการร้องเรียนของนักท่องเที่ยวไทย/ต่างชาติ	มี	รายงาน	รายเดือน	ศูนย์ป้องกันและแก้ไข ปัญหาการลลกลวง นักท่องเที่ยว
		Data 5.1.2 จำนวนศูนย์รับเรื่องร้องเรียน (จุด) และช่องทางการแจ้งเหตุอื่น	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด
		Data 5.1.3 จำนวนข้อร้องเรียนของนักท่องเที่ยวที่ได้รับการแก้ไขปัญหา/ช่วยเหลือ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด
	KPI 5.2 คดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 5.2.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จังหวัด/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
		Data 5.2.2 มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จังหวัด/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
		Data 5.2.3 จำนวนตำรวจภูธร/ตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จังหวัด/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 5 (ต่อ) การสร้างเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - พัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัย	KPI 5.2 (ต่อ) คดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 5.2.4 จำนวนพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 5.3 อุบัติเหตุ (ทางบกและทางทะเล) ที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 5.3.1 จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น (จำแนกประเภท) อัตราการเสียชีวิตและบาดเจ็บ	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยวจังหวัด/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
		Data 5.3.2 จุดที่เกิดเหตุ (อุบัติเหตุ คดี) ช้ำซาก	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยวจังหวัด/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
		Data 5.3.3 จำนวนทีมกู้ภัย กู้ชีพทางทะเล (Life Guard) ต่อนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยวจังหวัด/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
		Data 5.3.4 จำนวนเรือท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน (สภาพเรือ อุปกรณ์จำเป็น ผู้ให้บริการ)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เจ้าท่าภูมิภาคจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 5 (ต่อ) การสร้างเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - พัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัย	KPI 5.4 การเตรียมความพร้อมรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติ	Data 5.4.1 จำนวนการฝึกซ้อมรองรับการเกิดสึนามิร่วมกันของกลุ่มจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 18
		Data 5.4.2 จำนวนป้ายเตือนภัยและป้ายบอกเส้นทางหนีสึนามิในแหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	-	-	เทศบาล
CSF 6 การพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและกลุ่มจังหวัดในการพัฒนาการท่องเที่ยว	KPI 6.1 จำนวนโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	Data 6.1.1 จำนวนโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
	KPI 6.2 จำนวนโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	Data 6.2.1 จำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วมในโครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
	KPI 6.3 จำนวนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายใหม่	Data 6.3.1 จำนวนบริษัทท่องเที่ยวในจังหวัดรายใหม่ (ราย)	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6 (ต่อ) การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างภาคเอกชน และกลุ่มจังหวัดใน การพัฒนาการท่องเที่ยว	KPI 6.4 จำนวนเงินลงทุน ด้านการท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการ	Data 6.4.1 จำนวนเงินลงทุน ด้านการท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการ	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด ¹
CSF 7 การสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชน	KPI 7.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์ที่ บริหารโดยชุมชนและ ชาวบ้าน	Data 7.1.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์ที่บริหาร โดยชุมชนและชาวบ้าน (แห่ง) รายจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด ¹
	KPI 7.2 จำนวนเครือข่าย การท่องเที่ยวโดยชุมชน	Data 7.2.1 จำนวนอาสาสมัครรักษา ความปลอดภัยประชาชน (ราย) รายจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด ¹
		Data 7.2.2 จำนวนเครือข่ายการท่องเที่ยว โดยชุมชน รายจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด ¹
	KPI 7.3 จำนวนชุมชนและชาวบ้าน ที่ได้รับการอบรม เรื่องการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว	Data 7.3.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรม เรื่องการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว รายจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด ¹

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 7 (ต่อ) การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน	KPI 7.4 จำนวนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติที่จัดขึ้นในชุมชนในกลุ่มจังหวัด	Data 7.4.1 จำนวนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติที่จัดขึ้นในชุมชนในกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹
		Data 7.4.2 จำนวนงบประมาณในการพัฒนากิจกรรมด้านการอนุรักษ์ของชุมชนในกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹
	KPI 7.5 จำนวนร้านค้าขายของที่ระลึกชุมชน	Data 7.5.1 ปริมาณของที่ระลึกของกลุ่มจังหวัดที่ผลิตโดยชุมชน แบ่งตามประเภท	ไม่มี	-	-	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
		Data 7.5.2 จำนวนร้านค้าในชุมชน ที่จำหน่ายสินค้าของกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
VC 3 : การพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร						
CSF 8 การพัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	KPI 8.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ใช้บริการมัคคุเทศก์ จำแนกตามประเทศ ภาษา	Data 8.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ใช้บริการมัคคุเทศก์ จำแนกตามประเทศ ภาษา	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคใต้เขต 2/ สำนักทะเบียนธุรกิจฯ/ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 (ต่อ) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว	KPI 8.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	Data 8.2.1 จำนวนมัคคุเทศก์ที่ให้บริการใน จังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคใต้เขต 2
		Data 8.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น รายจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคใต้เขต 2
	KPI 8.3 จำนวนผู้ขอจดทะเบียน เป็นมัคคุเทศก์ใหม่/ต่ออายุ	Data 8.3.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียน เป็นมัคคุเทศก์ใหม่/ต่ออายุ รายจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคใต้เขต 2
	KPI 8.4 จำนวนบุคลากรที่ทำงาน ในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทธุรกิจ	Data 8.4.1 จำนวนบุคลากรที่ทำงานใน ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำแนก ตามประเภทธุรกิจ รายจังหวัด	มี	สำรวจ	รายไตรมาส	สนง.แรงงานจังหวัด
	KPI 8.5 ค่าตอบแทนของมัคคุเทศก์/ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว	Data 8.5.1 ค่าตอบแทนของมัคคุเทศก์/ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว รายจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ
	KPI 8.6 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัด ที่เปิดฝึกอบรมบุคลากร ท่องเที่ยว	Data 8.6.1 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัด ที่เปิดฝึกอบรมบุคลากร ท่องเที่ยว รายจังหวัด	ไม่มี	-	-	-

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 (ต่อ) การพัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	KPI 8.6 (ต่อ) จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดที่เปิดฝึกอบรมบุคลากรท่องเที่ยว	Data 8.6.2 จำนวนงบประมาณในการพัฒนา/ส่งเสริมสถาบันหรือสถานศึกษาที่เปิดฝึกอบรมบุคลากรท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹
VC 4 : การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร						
CSF 9 การรักษา และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว เช่น ทะเล ชายฝั่ง ทรัพยากรใต้ทะเล	KPI 9.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ของท้องถิ่นประเภทชายหาด ที่ได้รับการประเมินด้านคุณค่าสิ่งแวดล้อม ด้านศักยภาพ และด้านความเสี่ยง จำแนกตามรายจังหวัด	Data 9.1.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ของท้องถิ่นประเภทชายหาด ที่ได้รับการประเมิน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.เจ้าท่าภูมิภาคสาขา/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ สนง.ป่าไม้จังหวัด/ สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว
	KPI 9.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	Data 9.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/ เทศบาล

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 9 (ต่อ) การรักษา และพัฒนา ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว เช่น ทะเล ชายฝั่ง ทรัพยากรใต้ทะเล	KPI 9.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ ได้รับการขึ้นทะเบียนอุทยาน แห่งชาติ	Data 9.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนอุทยานแห่งชาติ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
	KPI 9.4 พื้นที่ทางทะเลที่ได้รับการ อนุรักษ์คุ้มครอง (ไร่) ต่อพื้นที่ทะเลอาณาเขต	Data 9.4.1 พื้นที่ทางทะเลที่ได้รับการ อนุรักษ์คุ้มครอง (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งที่ 5 และ 6
		Data 9.4.2 ร้อยละของพื้นที่ทางทะเลที่ ได้รับการอนุรักษ์คุ้มครองต่อ พื้นที่ทะเลอาณาเขต	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งที่ 5 และ 6
	KPI 9.5 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ ได้รับการปรับปรุงหรือฟื้นฟู	Data 9.5.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ การปรับปรุงหรือฟื้นฟู จำแนก ตามประเภทหรือหมวดหมู่ สถานที่ท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	เทศบาล/ องค์การบริหารส่วน ตำบล
		Data 9.5.2 จำนวนงบประมาณในการฟื้นฟู และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ทางทะเลของกลุ่มจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งที่ 5 และ 6

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 10 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	KPI 10.1 ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รอบบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว	Data 10.1.1 จำนวนการร้องเรียนด้าน สิ่งแวดล้อม รอบบริเวณสถานที่ ท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด
	KPI 10.2 จำนวนงบประมาณการดูแล รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยว	Data 10.2.1 จำนวนงบประมาณการดูแล รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อ การท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น/ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ เทศบาลนคร
	KPI 10.3 การบริหารจัดการขยะ และของเสียที่เกิดจาก การท่องเที่ยว	Data 10.3.1 ปริมาณขยะ ของเสีย รอบบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	เทศบาลนคร/ สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ 15
		Data 10.3.2 จำนวนแหล่ง/โรงงาน กำจัด ขยะในพื้นที่	มี	รายงาน	รายเดือน	เทศบาลนคร/ สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ 15
		Data 10.3.3 ปริมาณขยะที่ได้รับการรีไซเคิล	ไม่มี			เทศบาลนคร/ สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ 15
	KPI 10.4 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหา มลภาวะจากการท่องเที่ยว ในพื้นที่	Data 10.4.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหา มลภาวะจากการท่องเที่ยวใน พื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 11 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ ถนน ไฟฟ้า เป็นต้น	KPI 11.1 งบประมาณในการปรับปรุง/ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	Data 11.1.1 จำนวนงบประมาณ ในการปรับปรุง/พัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 11.2 เส้นทางถนนที่มีสภาพชำรุด ไม่สมบูรณ์	Data 11.2.1 เส้นทางถนนที่มีสภาพชำรุด	มี	ทะเบียน	รายปี	แขวงทางหลวงจังหวัด/ สนง.ทางหลวงชนบท จังหวัด
	KPI 11.3 จำนวนท่ารถ สถานี หรือจุดเชื่อมต่อการเดินทาง สาธารณะ (ประจำทาง) แบ่งตามประเภทของ การเดินทาง	Data 11.3.1 จำนวนท่ารถ สถานี หรือจุด เชื่อมต่อการเดินทางสาธารณะ (ประจำทาง) แบ่งตามประเภท ของการเดินทาง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัด/ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด
	KPI 11.4 จำนวนของระบบโครงสร้าง พื้นฐานตามสถานที่ ท่องเที่ยวที่ชำรุด	Data 11.4.1 จำนวนของจุดหรือระบบ โครงสร้างพื้นฐานที่ชำรุด จำแนกตามพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด/ เทศบาล/ องค์การบริหาร ส่วนตำบล
VC 5 : การพัฒนา แหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว						
CSF 12 การสร้างสรรคกิจกรรม ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ	KPI 12.1 จำนวนกิจกรรมการ ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ในแต่ละปี	Data 12.1.1 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ของกลุ่มจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 12 (ต่อ) การสร้างสรรคกิจกรรม ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ	KPI 12.1 (ต่อ) จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัดในแต่ละปี	Data 12.1.2 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น ของกลุ่มจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 12.1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้า ร่วมงานกิจกรรมดังกล่าว	มี	สำรวจ	รายกิจกรรม	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
	KPI 12.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ที่ได้รับการพัฒนา	Data 12.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น ใหม่ที่ได้รับการพัฒนา ในกลุ่มจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
CSF 13 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน	KPI 13.1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการจัดทำแผนพัฒนา อย่างยั่งยืนเทียบกับ แหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด ของกลุ่มจังหวัด	Data 13.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ของกลุ่มจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 13.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ของกลุ่มจังหวัดที่ได้มาตรฐาน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 13.1.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ที่มีการจัดทำแผนพัฒนา อย่างยั่งยืน มีการดำเนินการ ตรวจสอบและติดตาม ประเมินผล	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 13 (ต่อ) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 13.1 (ต่อ) ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดทำแผนพัฒนาอย่างยั่งยืนเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดของกลุ่มจังหวัด	Data 13.1.4 จำนวนกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
CSF 14 การพัฒนาและยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสาธารณะในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ระบบขนส่งมวลชน ห้างน้ำสาธารณะ	KPI 14.1 จำนวนการร้องเรียนจากการบริการระบบสาธารณะ	Data 14.1.1 จำนวนและเรื่องที่ร้องเรียนจากบริการระบบสาธารณะ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด/ สนง.ขนส่งจังหวัด/ องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	KPI 14.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว (Customer Satisfaction)	Data 14.2.1 อัตราความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
VC 6 : การพัฒนาธุรกิจบริการการท่องเที่ยว						
CSF 15 การดูแลการพัฒนามาตรฐานโรงแรมและที่พักของกลุ่มจังหวัด	KPI 15.1 โรงแรม หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองด้านมาตรฐานของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Green Hotels)	Data 15.1.1 จำนวนโรงแรม หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองด้านมาตรฐานของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	มี	สำรวจ	รายปี	สมาคมโรงแรมไทยภาคใต้

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 15 (ต่อ) การดูแลการพัฒนา มาตรฐานโรงแรมและที่พัก ของกลุ่มจังหวัด	KPI 15.2 โรงแรมและที่พักที่มี สิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ	Data 15.2.1 จำนวนโรงแรมและที่พัก ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก ให้กับผู้สูงอายุ/ผู้พิการ	มี	ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัด
CSF 16 การพัฒนามาตรฐานสินค้า ของฝากและของที่ระลึก ของกลุ่มจังหวัด	KPI 16.1 จำนวนสินค้าของฝาก OTOP ระดับ 5 ดาวของ กลุ่มจังหวัด	Data 16.1.1 จำนวนสินค้า OTOP 5 ดาว ของกลุ่มจังหวัด แบ่งตามประเภท	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
		Data 16.1.2 งบประมาณในการพัฒนาสินค้า OTOP 5 ดาวของกลุ่มจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 16.2 มูลค่ายอดขาย OTOP ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ จำแนก ตามจังหวัด	Data 16.2.1 มูลค่ายอดขายสินค้า OTOP ของกลุ่มจังหวัด ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 17 การพัฒนามาตรฐานธุรกิจ นำเที่ยว	KPI 17.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับ การรับรองมาตรฐาน	Data 17.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับ การรับรอง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำ เที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคใต้เขต 2
CSF 18 การพัฒนามาตรฐานธุรกิจ บริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว อาทิ สปา ดำน้ำ สนามกอล์ฟ ร้านอาหาร	KPI 18.1 จำนวนกิจการด้าน การท่องเที่ยวที่ผ่าน เกณฑ์มาตรฐาน	Data 18.1.1 จำนวนกิจการด้านการท่องเที่ยว ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน เช่น สปา ร้านอาหาร	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 19 การสนับสนุนธุรกิจการจัด ประชุมและสัมมนา (MICE)	KPI 19.1 งบประมาณในการสนับสนุน กิจกรรมการจัดการประชุม และสัมมนา	Data 19.1.1 งบประมาณในการจัดการ ประชุมและสัมมนา ใน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	ไม่มี			สนง.ส่งเสริมการจัดการ ประชุมและนิทรรศการ
	KPI 19.2 จำนวนการจัดประชุม และสัมมนา	Data 19.2.1 จำนวนการจัดประชุม และสัมมนา ในกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ส่งเสริมการจัดการ ประชุมและนิทรรศการ
	KPI 19.3 จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม และสัมมนา	Data 19.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม และสัมมนา ในกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ส่งเสริมการจัดการ ประชุมและนิทรรศการ
VC 7 : การพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 20 การประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์	KPI 20.1 งบประมาณในการทำ ประชาสัมพันธ์	Data 20.1.1 จำนวนงบประมาณด้านการ โฆษณาและการประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่ม จังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
		Data 20.1.2 จำนวนช่องทางของสื่อ ประชาสัมพันธ์ ที่มีการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 20 (ต่อ) การประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์	KPI 20.2 การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยวของ จังหวัด	Data 20.2.1 จำนวนขึ้นโฆษณาด้านการ ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดผ่าน สื่อวิทยุ โทรทัศน์ แม็กกาซีน และ Social Network	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ส่งเสริมการจัดการ ประชุมและนิทรรศการ
		Data 20.2.2 จำนวนผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์/ Facebook การท่องเที่ยวของ จังหวัดในกลุ่มอันดามัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ส่งเสริมการจัดการ ประชุมและนิทรรศการ

หมายเหตุ : ชุดข้อมูลที่ระบุว่า มี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด¹ เป็นผู้รับผิดชอบนั้น หมายถึง สำนักงานสถิติของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จะเป็นผู้ประสานงานของข้อมูลจนกว่าจะหาเจ้าภาพหลักในการจัดเก็บได้

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลกอย่างยั่งยืน มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจําเป็นรวมทั้งสิ้น 113 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บแบบปกติจํานวน 81 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บจํานวน 32 รายการ ดังนี้

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนากระบวนการจัดเก็บ

ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จําเป็น)	จํานวน ข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		(1 CSF, 2 KPIs)	(6 CSFs, 28 KPIs)	(1 CSF, 6 KPIs)	(3 CSFs, 13 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)	(5 CSFs, 9 KPIs)	(1 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	81 (71.68%)	-	36	6	16	10	9	4
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	32 (28.32%)	2	26	2	1	-	1	-
รวม	113 (100%)	2	62	8	17	10	10	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 18 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จํานวนงานวิจัยทางการพัฒนา ท่องเที่ยวของประเทศต้นแบบ/ คู่แข่ง	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบาย ให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บ
Data 1.2.1 จํานวนครั้งของการดูงานด้าน การพัฒนาท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศ ต้นแบบ/คู่แข่ง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ข้อมูลสำหรับรายการข้อมูล ตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบ
Data 2.4.3 จํานวนร้านอาหารได้มาตรฐาน (แห่ง)	สนง.สาธารณสุขจังหวัด	การจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ
Data 2.7.1 จํานวนงบประมาณพัฒนาเครือข่าย และสารสนเทศการท่องเที่ยวจังหวัด (ล้านบาท)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	การจัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูล และการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 18 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”
(ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.7.2 จำนวนงบประมาณพัฒนาเครือข่าย และสารสนเทศการท่องเที่ยวกลุ่ม จังหวัด (ล้านบาท)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 2.8.2 สัดส่วนการจ้างงานด้านการท่องเที่ยว เทียบเป็นสัดส่วนการจ้างงานทั้งหมด ของจังหวัด	สนง.แรงงานจังหวัด	
Data 3.4.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา ในสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละจุด	สมาคมโรงแรมไทยภาคใต้	
Data 4.1.3 เส้นทางรถไฟ (เส้นทาง) เชื่อมต่อ เข้าสู่กลุ่มจังหวัดอันดามัน	การรถไฟแห่งประเทศไทย	
Data 4.1.4 เส้นทางการเดินเรือ (เส้นทาง) เชื่อมต่อเข้าสู่กลุ่มจังหวัดอันดามัน	กรมเจ้าท่า	
Data 4.1.5 งบประมาณในการจัดทำป้ายบอกทาง ของกลุ่มจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 4.2.1 รูปแบบการคมนาคมขนส่ง (รูปแบบ)	บมจ.ท่าอากาศยานไทย/ การรถไฟแห่งประเทศไทย/ กรมเจ้าท่า	
Data 4.2.2 จำนวนเที่ยวเข้า-ออกของระบบ คมนาคมประจำทาง แบ่งตามรูปแบบ (จำนวน)	บมจ.ท่าอากาศยานไทย/ การรถไฟแห่งประเทศไทย/ กรมเจ้าท่า	
Data 4.2.3 จำนวนผู้โดยสารที่เข้า-ออกผ่านระบบ คมนาคมประจำทาง แบ่งตามรูปแบบ (จำนวน)	บมจ.ท่าอากาศยานไทย/ การรถไฟแห่งประเทศไทย	
Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมการพัฒนา การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว และคมนาคมของกลุ่มจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 4.3.2 งบประมาณในการการพัฒนา การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว และคมนาคมของกลุ่มจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 18 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”
(ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.4.2 จำนวนป้ายเตือนภัยและป้ายบอก เส้นทางหนีคลื่นในแหล่งท่องเที่ยว	เทศบาล	
Data 6.1.1 จำนวนโครงการความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.2.1 จำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วม ในโครงการการพัฒนาการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.3.1 จำนวนบริษัทท่องเที่ยวในจังหวัด รายใหม่ (ราย)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 6.4.1 จำนวนเงินลงทุนด้านการท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 7.1.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์ที่บริหาร โดยชุมชนและชาวบ้าน (แห่ง) รายจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 7.2.1 จำนวนอาสาสมัครรักษา ความปลอดภัยประชาชน (ราย) รายจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 7.2.2 จำนวนเครือข่ายการท่องเที่ยว โดยชุมชน รายจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 7.3.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรม เรื่องการบริหารจัดการการท่องเที่ยว รายจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 7.4.1 จำนวนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ ธรรมชาติที่จัดขึ้นในชุมชน ในกลุ่มจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	

ตารางที่ 18 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”
(ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.4.2 จำนวนงบประมาณในการพัฒนา กิจกรรมด้านการอนุรักษ์ของชุมชน ในกลุ่มจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 7.5.1 ปริมาณของที่ระลึกของกลุ่มจังหวัด ที่ผลิตโดยชุมชน แบ่งตามประเภท	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 7.5.2 จำนวนร้านค้าในชุมชน ที่จำหน่าย สินค้าของกลุ่มจังหวัด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 8.6.1 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัด ที่เปิดฝึกอบรมบุคลากรท่องเที่ยว รายจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 8.6.2 จำนวนงบประมาณในการพัฒนา/ ส่งเสริมสถาบัน หรือสถานศึกษา ที่เปิดฝึกอบรมบุคลากรท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ¹	
Data 10.3.3 ปริมาณขยะที่ได้รับการรีไซเคิล	เทศบาลนคร/ สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ 15	
Data 19.1.1 งบประมาณในการจัดการประชุม และสัมมนา ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามัน	สนง.ส่งเสริมการจัดการประชุม และนิทรรศการ	

หมายเหตุ : ชุดข้อมูลที่ระบุว่า มี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด¹ เป็นผู้รับผิดชอบนั้น หมายถึง สำนักงานสถิติของ
จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้
ฝั่งอันดามัน จะเป็นผู้ประสานงานของข้อมูลจนกว่าจะหาเจ้าภาพหลักในการจัดเก็บได้

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ปาล์มน้ำมัน”

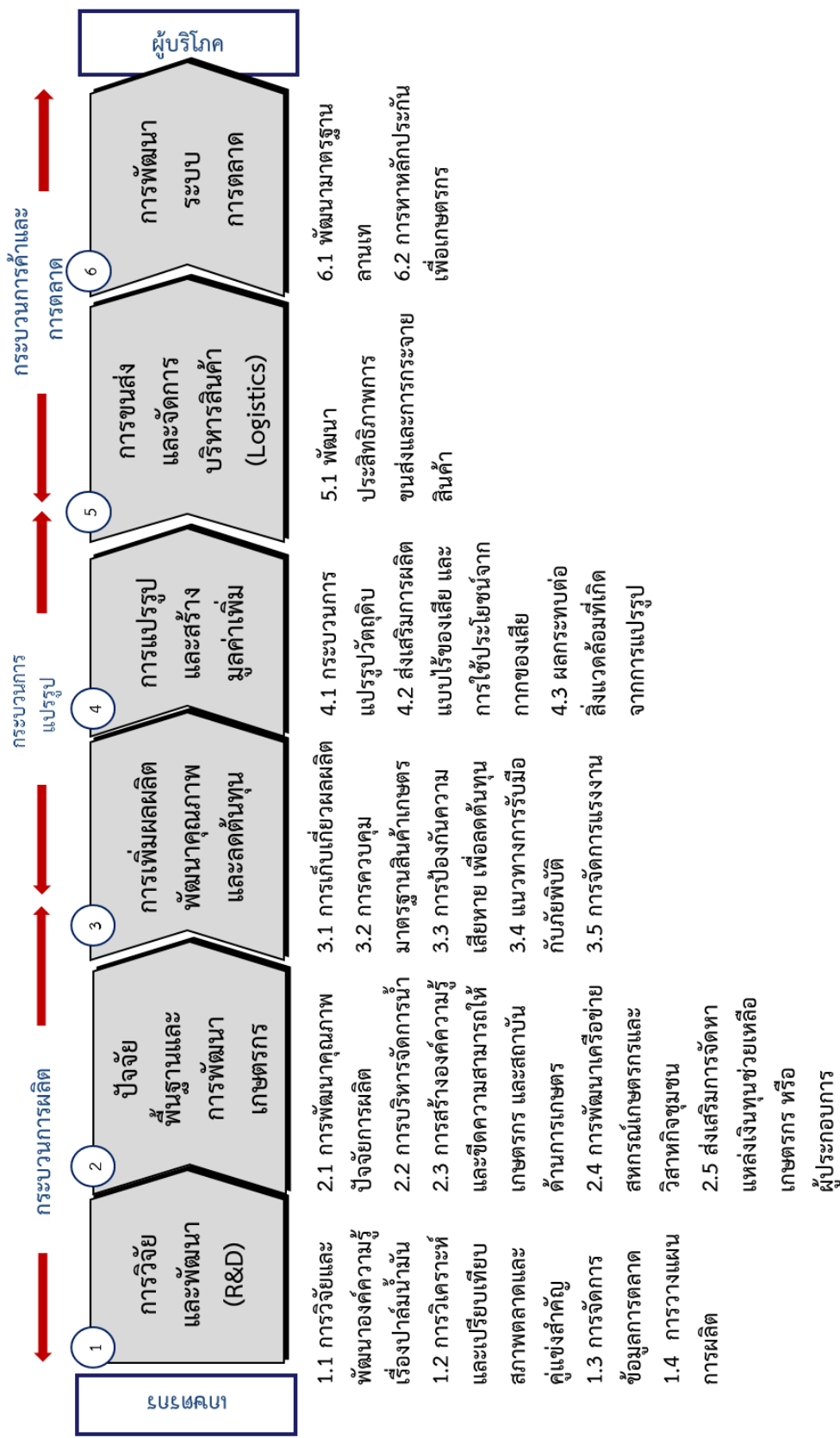
ตารางที่ 19 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้าน เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ปาล์มน้ำมัน

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ปาล์มน้ำมัน

3.2.2 ปัจจัยทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D)						
CSF 1 การวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมัน	KPI 1.1 จำนวนผลงานวิจัย ด้านพันธุ์พืช	Data 1.1.1 จำนวนงานวิจัยที่จัดทำในพื้นที่ กลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน
		Data 1.1.2 จำนวนเกษตรกรที่มีการนำ งานวิจัยมาประยุกต์ใช้	ไม่มี	-	-	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน
		Data 1.1.3 จำนวนโครงการเพื่อลดต้นทุน งานวิจัย	ไม่มี	-	-	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน
	KPI 1.2 ศักยภาพในการวิจัยและ พัฒนา	Data 1.2.1 จำนวนหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่ได้รับงบประมาณ ในการวิจัยและพัฒนา	ไม่มี	-	-	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
		Data 1.2.2 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการ วิจัยและพัฒนา	ไม่มี	-	-	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1 (ต่อ) การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมัน	KPI 1.2 (ต่อ) ศักยภาพในการวิจัยและพัฒนา	Data 1.2.3 จำนวนนักวิจัย (ภาครัฐและเอกชน) ที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมันในกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
CSF 2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบสภาพตลาดและคู่แข่งสำคัญ (Benchmark)	KPI 2.1 จำนวนผลงานวิจัยด้านสภาพตลาดและคู่แข่ง	Data 2.1.1 จำนวนผลงานวิจัยด้านสภาพตลาดและคู่แข่ง	ไม่มี	-	-	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
CSF 3 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence)	KPI 3.1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้วิเคราะห์	Data 3.1.1 ข้อมูลราคาตลาด ปริมาณผลผลิต และความต้องการย้อนหลัง	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 3.1.2 ข้อมูลความต้องการของลูกค้า	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 4 การวางแผนการผลิต	KPI 4.1 การวางแผนการผลิต (crop planning)	Data 4.1.1 ประมาณการผลิตทางการเกษตรตลอดทั้งปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 4.1.2 ประมาณการราคาของผลผลิต	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 4.1.3 ประมาณการความต้องการใช้งานปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	ไม่มี	-	-	-

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 (ต่อ) การวางแผนการผลิต	KPI 4.1 (ต่อ) การวางแผนการผลิต (crop planning)	Data 4.1.4 ประมาณการราคาปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
VC 2 : ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 5 การพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต	KPI 5.1 พันธุ์ปาล์มน้ำมัน	Data 5.1.1 พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมในจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 5.1.2 พันธุ์ปาล์มที่เกษตรกรนิยมปลูก	มี	สำรวจ	รอบการปลูก	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ปาล์ม/ ศูนย์ปาล์มชุมชน
		Data 5.1.3 จำนวนแปลงเพาะผลัดเมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมัน	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ปาล์ม/ ศูนย์ปาล์มชุมชน
	KPI 5.2 พื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน	Data 5.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในแต่ละปี	มี	สำรวจ/ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 5.3 คุณภาพดิน	Data 5.3.1 ข้อมูลชุดดินระดับตำบล	มี	ตัวอย่าง	2 ปีที่แล้ว	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดกระบี่
CSF 6 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 6.1 ปริมาณน้ำตามแหล่งชลประทาน	Data 6.1.1 จำนวนพื้นที่ชลประทาน (ไร่)/ จำนวนพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันในเขตชลประทาน	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานจังหวัด

ตารางที่ 19 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6 (ต่อ) การบริหารจัดการน้ำ	KPI 6.2 ปริมาณความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรในแต่ละพื้นที่	Data 6.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้น้ำจากชลประทานในการเกษตร	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานจังหวัด
		Data 6.2.2 ประมาณการความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 7 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร และสถาบันด้านการเกษตร	KPI 7.1 เกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	Data 7.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูกปาล์มน้ำมัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 7.1.2 จำนวน ครั้ง/เรื่อง ของการอบรมเกษตรกรในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 8 การพัฒนาเครือข่ายสหกรณ์เกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน	KPI 8.1 จำนวนสหกรณ์และกลุ่มวิสาหกิจผู้ปลูกปาล์มของกลุ่มจังหวัด	Data 8.1.1 จำนวนสหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในกลุ่มจังหวัด (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
		Data 8.1.2 จำนวนกลุ่มวิสาหกิจผู้ปลูกปาล์มน้ำมันของกลุ่มจังหวัด (กลุ่ม)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 (ต่อ) การพัฒนาเครือข่ายสหกรณ์ เกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน	KPI 8.2 จำนวนสมาชิกสหกรณ์ และกลุ่มวิสาหกิจผู้ปลูก ปาล์มน้ำมันของกลุ่มจังหวัด	Data 8.2.1 จำนวนสมาชิกสหกรณ์ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด
		Data 8.2.2 จำนวนสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ (ราย)	ไม่มี	-	-	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด
CSF 9 การส่งเสริมการจัดการแหล่ง เงินทุนช่วยเหลือเกษตรกร หรือผู้ประกอบการ	KPI 9.1 ประเภทสินเชื่อและแหล่ง เงินทุนของครัวเรือนเกษตรกร	Data 9.1.1 จำนวนสินเชื่อและแหล่งเงินทุน ของครัวเรือนเกษตรกร จำแนก ตามประเภทสินเชื่อ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด/ สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด/ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
		Data 9.1.2 จำนวนการให้สินเชื่อของ ธ.ก.ส. จำแนกตามประเภทของเงินทุน	มี	ทะเบียน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
	KPI 9.2 จำนวนเกษตรกรที่มีการขึ้น ทะเบียนขอรับการช่วยเหลือ ค่าปัจจัยการผลิต	Data 9.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน ขอทุนสงเคราะห์การทำ สวนปาล์ม	ไม่มี	-	-	สนง.เกษตรจังหวัด/ สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด/ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
		KPI 9.3 จำนวนเงินช่วยเหลือค่า ปัจจัยการผลิต	Data 9.3.1 จำนวนเงินสงเคราะห์การทำ สวนปาล์มที่ จ่ายผ่าน ธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตรให้เกษตรกร	ไม่มี	-	-

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน						
CSF 10 การเก็บเกี่ยวผลผลิต	KPI 10.1 ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ของกลุ่มจังหวัด	Data 10.1.1 พื้นที่เก็บเกี่ยว ในจังหวัด	มี	สำรวจ/ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 10.1.2 จำนวนผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 10.1.3 จำนวนผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ย ต่อไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 10.2 ความสามารถในการเก็บ เกี่ยวผลผลิตปาล์มน้ำมัน ของกลุ่มจังหวัด	Data 10.2.1 จำนวนลานเท ในกลุ่มจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 10.2.2 ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน ที่รับได้ต่อลานเท	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 10.2.3 จำนวนโรงสกัด ในกลุ่มจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
CSF 11 การควบคุมมาตรฐานสินค้า เกษตร (Standardization)	KPI 11.1 การตรวจสอบมาตรฐานการ ผลิตและผลผลิตปาล์มน้ำมัน	Data 11.1.1 การปลอมปนจากเมล็ดพันธุ์ ปาล์มทำให้คุณภาพปาล์มเสียไป	ไม่มี	-	-	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ปาล์ม/ ศูนย์ปาล์มชุมชน
CSF 12 การป้องกันความเสียหาย เพื่อลดต้นทุน	KPI 12.1 ข้อมูลความเสียหาย	Data 12.1.1 มูลค่าความเสียหายจากโรคพืช	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 12 (ต่อ) การป้องกันความเสียหาย เพื่อลดต้นทุน	KPI 12.1 (ต่อ) ข้อมูลความเสียหาย	Data 12.1.2 มูลค่าความเสียหายจากแมลง ศัตรูพืช	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 12.1.3 มูลค่าความเสียหายจาก ภัยธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	ตามประกาศ	สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 12.2 ข้อมูลการป้องกัน การเสียหายประเภทต่างๆ	Data 12.2.1 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกัน โรคพืช	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 12.2.2 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกัน แมลงศัตรูพืช	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 12.2.3 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันภัย ธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 12.3 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จากการเพาะปลูกปาล์ม น้ำมัน	Data 12.3.1 ผลการตรวจสอบสภาพน้ำ จากการเพาะปลูก	ไม่มี	-	-	กรมทรัพยากรน้ำ

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 13 แนวทางการรับมือกับภัย พิบัติ	KPI 13.1 จำนวนสถานีเตือนภัย ล่องหนน้ำท่วม-ดินถล่ม ในเขตพื้นที่ลาดชันและ พื้นที่ราบเชิงเขา จำแนก ตามจังหวัด และลุ่มน้ำ	Data 13.1.1 รายละเอียดข้อมูลของสถานี เตือนภัยทางธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด
	KPI 13.2 สรุปอุทกภัย (จำนวนครั้งที่ เกิด หมู่บ้านและ ผู้ประสบภัย)	Data 13.2.1 จำนวนครั้งของอุทกภัยที่เกิดขึ้น ภายในกลุ่มจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด
		Data 13.2.2 ระยะเวลาของการเกิดอุทกภัย ในแต่ละครั้ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด
		Data 13.2.3 พื้นที่ที่เกิดอุทกภัยในแต่ละครั้ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด
	KPI 13.3 สรุปความเสียหายในพื้นที่ เสี่ยงเกิดอุทกภัย จำแนก ตามเขตการปกครอง	Data 13.3.1 จำนวนครัวเรือนผู้ปลูกปาล์ม น้ำมันที่ได้รับผลกระทบ จากอุทกภัย/ภัยแล้ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 13.3.2 พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่ได้รับ ความเสียหายจากภัยธรรมชาติ (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 13 (ต่อ) แนวทางการรับมือกับภัยพิบัติ	KPI 13.4 มูลค่าความเสียหายทางการเกษตร จำแนกตามจังหวัด	Data 13.4.1 มูลค่าความเสียหายทางการเกษตร จำแนกตามจังหวัดในกลุ่มอันดามัน	ไม่มี	-	-	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด
	KPI 13.5 มูลค่าการช่วยเหลือ จำแนกตามจังหวัด	Data 13.5.1 งบประมาณช่วยเหลือเกษตรกรจากภัยธรรมชาติ	ไม่มี	-	-	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด
CSF 14 การจัดการแรงงาน	KPI 14.1 ปริมาณแรงงานในสวนปาล์ม	Data 14.1.1 จำนวนแรงงานเฉลี่ยของสวนปาล์มต่อไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.แรงงานจังหวัด
	KPI 14.2 อัตราค่าจ้างเฉลี่ยของเกษตรกร และแรงงานในสวนปาล์ม	Data 14.2.1 ค่าจ้างแรงงานเฉลี่ย	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.แรงงานจังหวัด
VC 4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม						
CSF 15 กระบวนการแปรรูปวัตถุดิบ	KPI 15.1 การเพิ่มมูลค่าโดยการแปรรูป	15.1.1 ปริมาณของวัตถุดิบที่สามารถนำมาแปรรูปได้ในพื้นที่	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ¹
		15.1.2 สัดส่วนของปริมาณวัตถุดิบที่นำมาผลิตเป็นพลังงานทดแทน	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ¹

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 15 (ต่อ) กระบวนการแปรรูปวัตถุดิบ	KPI 15.1 (ต่อ) การเพิ่มมูลค่าโดยการแปรรูป	15.1.3 สัดส่วนของปริมาณที่สามารถนำมาแปรรูปอื่นๆ ได้ นอกจากพลังงาน ในจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ¹
		15.1.4 ปริมาณของการแปรรูปที่สามารถทำได้ในจังหวัดตามชนิด	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ¹
	KPI 15.2 ประสิทธิภาพในการสกัดน้ำมันปาล์ม	15.2.1 จำนวนโรงงานที่มีประสิทธิภาพในการสกัดน้ำมันปาล์มที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GMP	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 16 การส่งเสริมการผลิต แบบไร้ของเสีย และการใช้ประโยชน์จากกากของเสีย	KPI 16.1 การลดของเสีย และการนำของเสียมาใช้ประโยชน์	Data 16.1.1 ปริมาณของเสียที่เกิดจากการแปรรูป อาทิ กาก ใย เป็นต้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 16.1.2 ปริมาณของเสียที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พลังงานจังหวัด
CSF 17 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการแปรรูป	KPI 17.1 จำนวนข้อร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อมต่อโรงงานจากประชาชนในบริเวณ	Data 17.1.1 จำนวนข้อร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อมต่อโรงงานแปรรูป	ไม่มี	-	-	สนง.พลังงานจังหวัด

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 17 (ต่อ) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการแปรรูป	KPI 17.2 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการแปรรูป	Data 17.2.1 ปริมาณน้ำเสียจากการแปรรูป	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 17.2.2 ปริมาณหมอกควันที่เกิดขึ้นจากการแปรรูป	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 17.2.3 ปริมาณเศษวัสดุที่เกิดขึ้นจากการแปรรูป	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
VC 5 : การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)						
CSF 18 การพัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและการกระจายสินค้า	KPI 18.1 ความสามารถในการกระจายสินค้า	Data 18.1.1 ปริมาณเที่ยวรถเข้า-ออก	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 18.1.2 ปริมาณปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อการขนส่งต่อเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 18.1.3 ต้นทุนต่อการขนส่งต่อเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมสวนปาล์ม
		Data 18.1.4 จำนวนอุบัติเหตุจากการขนส่งต่อปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมสวนปาล์ม
	KPI 18.1 ความสามารถในการกระจายสินค้า	Data 18.1.5 ระยะเวลาในการขนส่งเฉลี่ยแบ่งตามจุดหรือพื้นที่การขนส่ง	ไม่มี	-	-	สมาคมสวนปาล์ม

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 6 : การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 19 การพัฒนามาตรฐานลานเท	KPI 19.1 ข้อมูลการซื้อขายในลานเท	Data 19.1.1 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมต่อลานเท	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 19.1.2 ข้อมูลราคา ปริมาณ และเกณฑ์การซื้อขายเฉลี่ยของปาล์มน้ำมันแต่ละชนิด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 20 การหาหลักประกันเพื่อเกษตรกร	KPI 20.1 ความสำเร็จของการประกันราคา	Data 20.1.1 ระดับราคาที่ประกัน	มี	สำรวจ	รายเดือน	สนง.การค้าภายในจังหวัด
		Data 20.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 20.1.3 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านเงื่อนไขโครงการประกันราคา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด

หมายเหตุ : ชุดข้อมูลที่ระบุว่ามี สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด¹ เป็นผู้รับผิดชอบนั้น หมายถึง สำนักงานสถิติของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จะเป็นผู้ประสานงานของข้อมูลจนกว่าจะหาเจ้าภาพหลักในการจัดเก็บได้

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 76 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 47 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บจำนวน 29 รายการ โดยมีกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(4 CSF, 4 KPIs)	(5 CSFs, 11 KPIs)	(5 CSF, 13 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)	(1 CSFs, 1 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	47 (61.84%)	2	15	20	3	3	4
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	29 (38.16%)	11	3	4	8	2	1
รวม	76 (100%)	13	18	24	11	5	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 22 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนงานวิจัยที่จัดทำในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 1.1.2 จำนวนเกษตรกรที่มีการนำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน
Data 1.1.3 จำนวนโครงการเพื่อลดต้นทุนงานวิจัย	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.2.1 จำนวนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ได้รับงบประมาณในการวิจัยและพัฒนา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	- จัดอบรมประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 22 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.2 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	
Data 1.2.3 จำนวนนักวิจัย (ภาครัฐและเอกชน) ที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมันในกลุ่มจังหวัด	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	
Data 2.1.1 จำนวนผลงานวิจัยด้านสภาพตลาดและคู่แข่ง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	
Data 3.1.1 ข้อมูลราคาตลาด ปริมาณผลผลิตและความต้องการย้อนหลัง	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 3.1.2 ข้อมูลความต้องการของลูกค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 4.1.3 ประมาณการความต้องการการใช้งานปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 4.1.4 ประมาณการราคาปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 8.2.2 จำนวนสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ (ราย)	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	
Data 9.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนขอทุนสงเคราะห์การทำสวนปาล์ม	สนง.เกษตรจังหวัด/ สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด/ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	
Data 9.3.1 จำนวนเงินสงเคราะห์การทำสวนปาล์มที่จ่ายผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร . ให้เกษตรกร	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	
Data 11.1.1 การปลอมปนจากเมล็ดพันธุ์ปาล์มทำให้คุณภาพปาล์มเสียไป	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ปาล์ม/ ศูนย์ปาล์มชุมชน	
Data 12.3.1 ผลการตรวจสภาพน้ำจากการเพาะปลูก	กรมทรัพยากรน้ำ	
Data 13.4.1 มูลค่าความเสียหายทางการเกษตรจำแนกตามจังหวัดในกลุ่มอันดามัน	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	

ตารางที่ 22 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 13.5.1 งบประมาณช่วยเหลือเกษตรกร จากภัยธรรมชาติ	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	
Data 15.1.1 ปริมาณของวัตถุดิบที่สามารถ นำมาแปรรูปได้ในพื้นที่	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ¹	
Data 15.1.2 สัดส่วนของปริมาณวัตถุดิบ ที่นำมาผลิตเป็นพลังงานทดแทน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ¹	
Data 15.1.3 สัดส่วนของปริมาณที่สามารถนำมา แปรรูปอื่นๆ ได้ นอกจากพลังงาน ในจังหวัด	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ¹	
Data 15.1.4 ปริมาณของการแปรรูป ที่สามารถ ทำได้ในจังหวัด ตามชนิด	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ¹	
Data 17.1.1 จำนวนข้อร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม ต่อโรงงานแปรรูป	สนง.พลังงานจังหวัด	
Data 17.2.1 ปริมาณน้ำเสียจากการแปรรูป	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 17.2.2 ปริมาณหมอกควันที่เกิดขึ้น จากการแปรรูป	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 17.2.3 ปริมาณเศษวัสดุที่เกิดขึ้น จากการแปรรูป	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 18.1.1 ปริมาณเที่ยวรถเข้า-ออก	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 18.1.5 ระยะเวลาในการขนส่งเฉลี่ย แบ่งตามจุดหรือพื้นที่การขนส่ง	สมาคมสวนปาล์ม	
Data 19.1.1 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วม ต่อลานเท	สนง.พาณิชย์จังหวัด	

หมายเหตุ : ชุดข้อมูลที่ระบุว่า มี สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด¹ เป็นผู้รับผิดชอบนั้น หมายถึง สำนักงานสถิติของจังหวัด
ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
จะเป็นผู้ประสานงานของข้อมูลจนกว่าจะหาเจ้าภาพหลักในการจัดเก็บได้

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

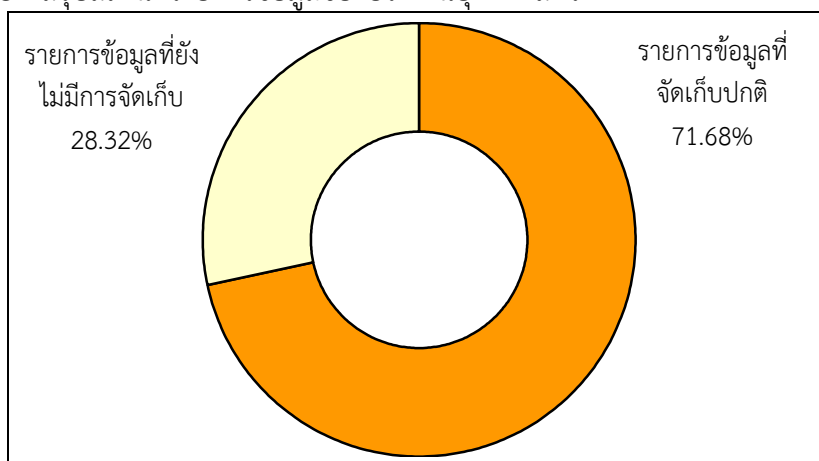
4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลกอย่างยั่งยืน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวทางทะเล” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 113 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 81 รายการ คิดเป็นร้อยละ 71.68

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 32 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.32

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

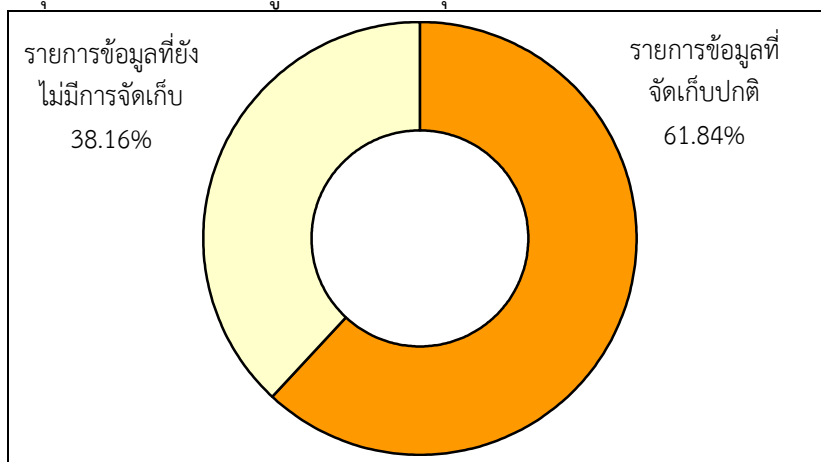
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ประมง และ ปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ปาล์มน้ำมัน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 76 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 47 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 61.84

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 29 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 38.16

แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจับเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจับเก็บข้อมูลสถิติทางการด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก อย่างยั่งยืน ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการท่องเที่ยวทางทะเล ดังนี้

1) ด้านการพัฒนาทั่วโลก และการบริหารจัดการสถิติทางการ มุ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจและเห็นถึงผลประโยชน์ในการใช้ข้อมูลสถิติมาช่วยในการขับเคลื่อนทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ ของจังหวัด โดยมีกรอบกิจกรรม ดังนี้

- การสร้างความเข้าใจถึงทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการดำเนิน ยุทธศาสตร์ทางการท่องเที่ยวทางทะเล ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้กับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ พร้อมทั้งแนวทางของการใช้ข้อมูลทางสถิติมาปรับใช้ในการช่วยสนับสนุนการ วิเคราะห์ และเชื่อมโยงต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

- ขอความร่วมมือในการเพิ่มบทบาทหน้าที่เพิ่มเติมให้กับหน่วยงานด้าน การท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ภาครัฐ อาทิ ชมรมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปา หรือสมาคมโรงแรม ในการเก็บข้อมูล และจัดส่งมาให้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาคส่วนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีข้อมูลจริง

- จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ทางด้านการท่องเที่ยวผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันขึ้นมา โดยเฉพาะ และแจกจ่ายให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้าน การท่องเที่ยวทั้งหมด โดยเนื้อหาจะต้องครอบคลุมรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับแผนงานด้าน การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด และแนวทางการพัฒนาและจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน และรายละเอียดข้อมูลสถิติสำคัญ ทางด้านการท่องเที่ยว

- ทำการนำเสนอสถานการณ์ทางการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการนำเสนอ ความคืบหน้าของการดำเนินตามยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด โดยใช้ข้อมูลสถิติที่มีการรวบรวมมาเป็น ประจําอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงประโยชน์ของข้อมูลที่มีการรวบรวมมา

- หลังจากที่ได้รับข้อมูลมาแล้ว อาจต้องมีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญด้าน การท่องเที่ยว ที่จะมาทำหน้าที่ร่วมกับสถิติจังหวัดในการแปลข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับ และ วิเคราะห์ออกเป็นนัยเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปเป็นข้อคิดเห็นเสนอต่อผู้บริหาร หรือหน่วยงานด้าน การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการเพื่อให้ สามารถจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสถิติสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพพลุงที่สุด

- จัดทำคู่มือในการพัฒนาการจับเก็บข้อมูลขึ้นมา ซึ่งจะต้องระบุคำนิยาม คำอธิบาย ตัวชี้วัด ผู้จัดเก็บข้อมูล วิธีการจัดเก็บ และการรับส่งข้อมูล เป็นต้น ทั้งนี้ในแต่ละหน่วยงาน ที่ต้องรับผิดชอบด้านการจัดเก็บก็จะต้องมีการจัดทำแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ภายใน หน่วยงานขึ้นมาเองด้วย

- ทำการอบรม และให้ความรู้ทางด้านกระบวนการและขั้นตอนในการจัดเก็บ ข้อมูลกับหน่วยงานหลักที่ต้องทำหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม อาทิ แนวทางการทำการสำรวจ สำหรับการจัดเก็บรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายของกลุ่มจังหวัด หรือแนวทาง

การจัดเก็บ และเพิ่มข้อมูลอื่นๆ เข้าไปในระบบทะเบียนของหน่วยงาน เช่น จำนวนสถานให้บริการ ด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพ เป็นต้น

- ด้วยลักษณะของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องมีการปรับเปลี่ยน ยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับปัจจัยหลายๆ อย่างที่เกิดขึ้นบนโลก ดังนั้น เพื่อให้จังหวัดสามารถปรับแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงควรที่จะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลในเรื่องของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ หรืออัตราการเข้าพัก เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบัน การเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ มักจะช้ากว่าปัจจุบันประมาณ 6 เดือนเป็นอย่างน้อย ซึ่งตามหลักแล้ว ผู้บริหารควรจะต้องมีข้อมูลที่ใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ มาใช้ในการประเมินร่วมกับข้อมูลด้านสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น และสามารถตัดสินใจดำเนินการ ในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

- เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการ รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง จึงอาจต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดเก็บ ข้อมูลเหล่านี้ขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อภาระงาน และอัตรากำลังของบุคลากร ในการทำงานด้วย

- ด้วยลักษณะของข้อมูลของกลุ่มจังหวัด ที่อาจมีรูปแบบที่เหมือนหรือ ความต่างกับข้อมูลของจังหวัด ดังนั้นในการจัดทำข้อมูลสำหรับกลุ่มจังหวัด สถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามันจะต้องมีการหารือเพื่อทำความเข้าใจถึงแนวทาง ขั้นตอน และรูปแบบของข้อมูลที่มี ในจังหวัดร่วมกันเสียก่อน จากนั้นจึงต้องมีการกำหนดรูปแบบ และแนวทางการจัดเก็บข้อมูลสำหรับ กลุ่มจังหวัดต่อไป เพื่อให้สามารถมีข้อมูลของกลุ่มจังหวัดที่สามารถนำมาใช้งานจริงได้ และสอดคล้อง กับข้อมูลของจังหวัดที่มีอยู่ด้วย

- ในการรวบรวมข้อมูลนั้น ในทางหลักการหน่วยงานในแต่ละจังหวัด จะต้องทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลของจังหวัดมาส่งให้สถิติจังหวัด จากนั้นสถิติในแต่ละจังหวัดจึง จะทำการส่งข้อมูลต่อมาให้สถิติของกลุ่มจังหวัด (ซึ่งในที่นี้คือสถิติจังหวัดภูเก็ต) เพื่อดำเนินการต่อไป อย่างไรก็ตามจากการดำเนินงานจริงของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันพบว่าไม่ได้มีทุกหน่วยงาน ที่ดำเนินงานตามที่กล่าวข้างต้น โดยที่บางหน่วยงานจะมีการมอบหมายหรือกำหนดให้หน่วยงาน ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลของทุกจังหวัดในกลุ่มไว้ทั้งหมด ดังนั้นเพื่อให้สถิติ ของจังหวัดสามารถรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดการบูรณาการระหว่างกันมากที่สุด จึงต้องมีการหารือกับหน่วยงานที่รับผิดชอบข้อมูลเหล่านี้เพิ่มเติมถึงรูปแบบและแนวทางของการจัดเก็บ ซึ่งหากพบเจอกรณีที่หน่วยงานในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลของกลุ่มจังหวัดทั้งหมด สถิติจังหวัดทั้งหมดจะต้องรับรู้ และมอบหมายให้สถิติจังหวัดนั้นเป็นผู้ติดตามข้อมูลและส่งมาให้สถิติ ของกลุ่มจังหวัด ในขณะที่เดียวกัน สถิติในแต่ละจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันจะต้อง กำหนดวันทีแน่นอนในการจัดส่งข้อมูลต่างๆ ด้วยเช่นกัน

3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูล มุ่งเน้นการพัฒนา กระบวนการประสานงานและระบบเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ให้ง่ายต่อการจัดเก็บ และการนำมาใช้ ประโยชน์มากยิ่งขึ้น

- จัดทำทะเบียน รายชื่อ เบอร์ติดต่อของเจ้าหน้าที่ในการทำหน้าที่จัดเก็บ ข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ และแจกจ่ายให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับรู้ทั้งหมด

- จัดการประชุมคณะกรรมการสถิติทางการในเรื่องของการท่องเที่ยวเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำหน้าที่ทบทวนคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ และพิจารณาการเพิ่ม/ลดชุดข้อมูลที่จำเป็นต่อไป
- พัฒนาระบบฐานข้อมูลในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกัน และระหว่างจังหวัดต่างๆ ในกลุ่ม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้
- ในการดำเนินงานด้านการตรวจสอบ และจัดเก็บข้อมูลสถิติของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในปัจจุบัน จะกำหนดให้สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ซึ่งถือว่าเป็นหัวหน้ากลุ่มในการทำหน้าที่ดังกล่าว แปลว่าสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ตนอกจากจะต้องรับผิดชอบข้อมูลในส่วนของจังหวัดตนเองแล้ว ยังจะต้องรับผิดชอบของกลุ่มจังหวัดด้วย ซึ่งจากการดำเนินงานพบว่าปัจจุบันสำนักงานจังหวัดภูเก็ตมีเพียงบุคลากรที่รองรับการดำเนินงานของจังหวัดเท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานของกลุ่มจังหวัดเป็นไปได้อย่างคล่องตัว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น อาจจะต้องมีการพิจารณาในการเพิ่มอัตรากำลังสำหรับเจ้าหน้าที่ที่จะเข้ามาดำเนินงาน และรับผิดชอบในเรื่องของข้อมูลสถิติของกลุ่มจังหวัดโดยตรง
- ในการดำเนินงานจัดเก็บข้อมูลสถิติเหล่านี้ พบว่ามีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็น การทำสำรวจ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรจากหน่วยงานต่างๆ ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติ การเดินทาง การประสานงาน หรือแม้แต่การจัดประชุมต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้สำนักงานสถิติของจังหวัดสามารถดำเนินการเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมมากที่สุด จะต้องมีการพิจารณาที่จะจัดสรรงบประมาณมาเพื่อดำเนินกิจกรรมเหล่านี้โดยตรง

ตารางที่ 23 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558													
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12		
<p>จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางการท่องเที่ยวผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน</p>	<p>สำนักงานสถิติจังหวัดและสำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรู้ถึงภาพรวมของการทำงาน ความสำคัญ ประโยชน์ของการดำเนินงานต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ และกรอบแนวทางทั้งหมด 														
<p>ของกรมจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน</p>	<p>สำนักงานสถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน หน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ละชุดข้อมูล</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือ ขั้นตอนการดำเนินงาน และรายละเอียดในการดำเนินงานต่างๆ - จัดทำคู่มือภายในสำหรับการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 														

ตารางที่ 23 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจ้ดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558															
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12				
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์และการดำเนินงานข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยว	สำนักงานสถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมเพื่อสร้างการรับรู้และสร้างความเข้าใจ และให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้ เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ ด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด -หารือถึงการบูรณาการด้านข้อมูลสถิติของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันกับจังหวัดต่างๆ ในกลุ่ม - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูลและการใช้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ในแต่ละจังหวัด) 																
	สำนักงานสถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน																	

ตารางที่ 23 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558													
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12		
การดำเนินงานและการติดตามผล	สำนักงานสถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	- ติดตามความคืบหน้าของข้อมูลและการสำรวจปัญหา/อุปสรรคในการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง														
	สำนักงานสถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและคณะกรรมการสถิติด้านการท่องเที่ยว	- การประเมินผลสำเร็จ และการประมวลคุณภาพของข้อมูลและปรับความเหมาะสมของการจัดเก็บข้อมูล														
	สำนักงานสถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและผู้ที่เกี่ยวข้อง	- การประมวล และรายงานผลเชิงยุทธศาสตร์ที่ได้จากข้อมูลให้ผู้บริหารรับทราบ														
	สำนักงานสถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและผู้ที่เกี่ยวข้อง	- การวางแผนงาน และกำหนดงบประมาณในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน สำหรับปี 2559														

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (OSM Andaman). (2556). **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง) พ.ศ.2558 - 2561**.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองนำอยู่	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	8. การพัฒนาสุขภาวะ	13. การบริหารจัดการน้ำ
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
4. อุตสาหกรรมการผลิต	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคอเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยว จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

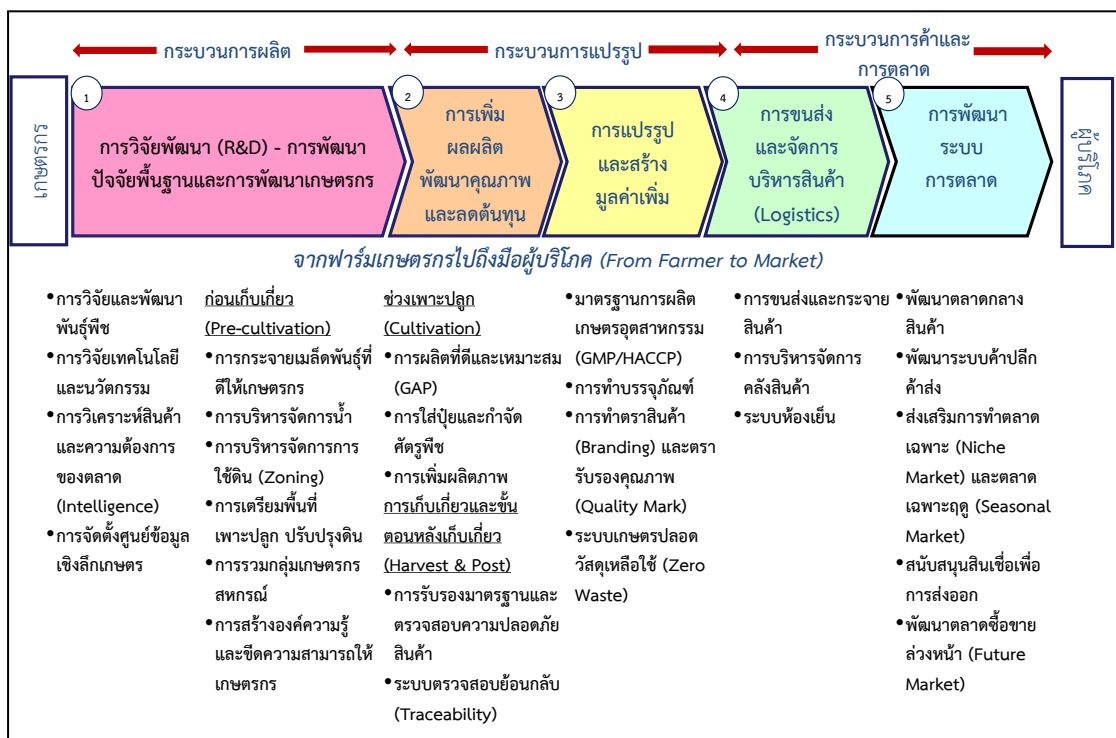
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทย ที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางดำเนินการมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากร การเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดย คณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิต สัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่ม ผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้ คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำ ด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้าง ฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับ ประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ ในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมใน อุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้ง ที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดัง แผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

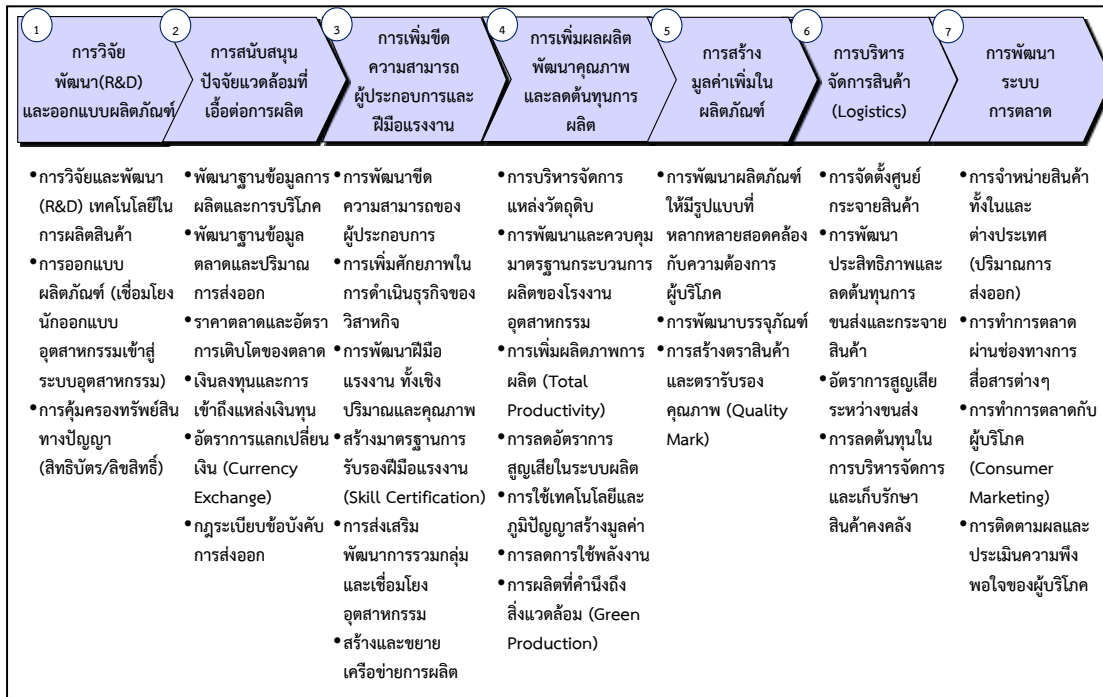

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

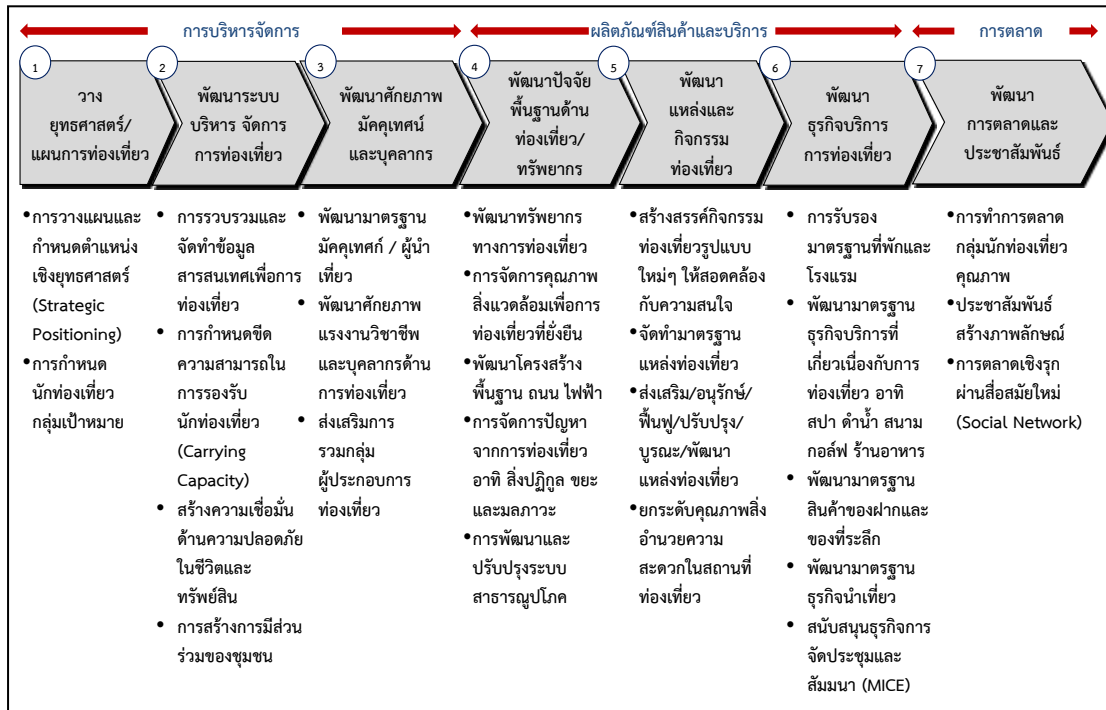
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศาสนาที่ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศติอุกกรร์จและสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

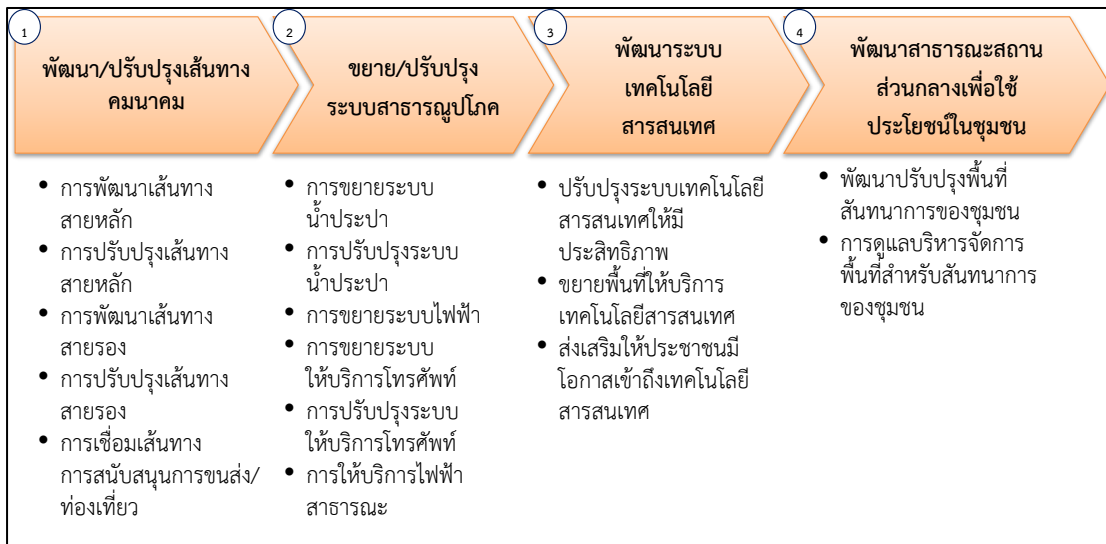
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

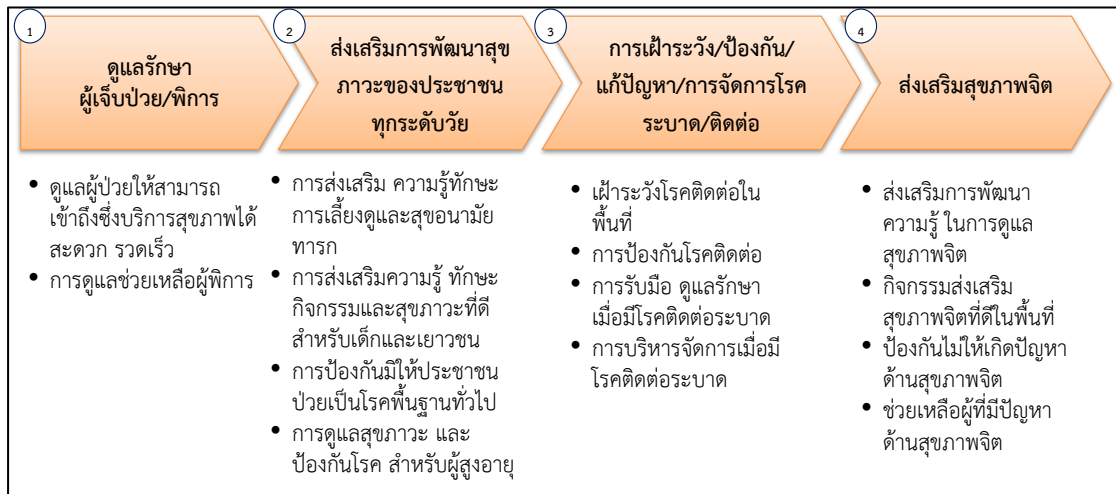
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

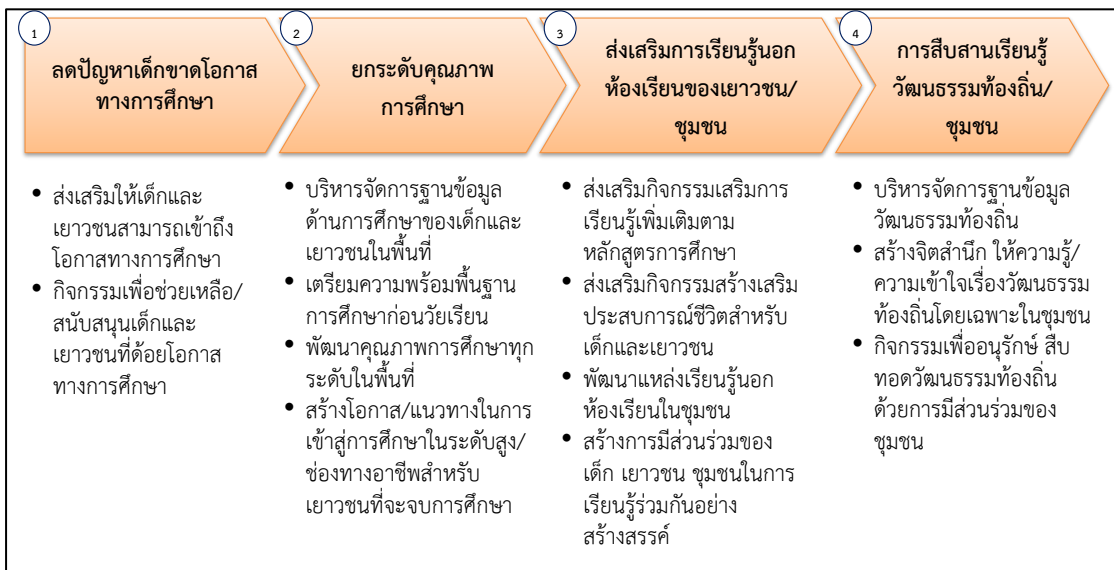
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาปลีกย่อยที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่ช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาคารว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

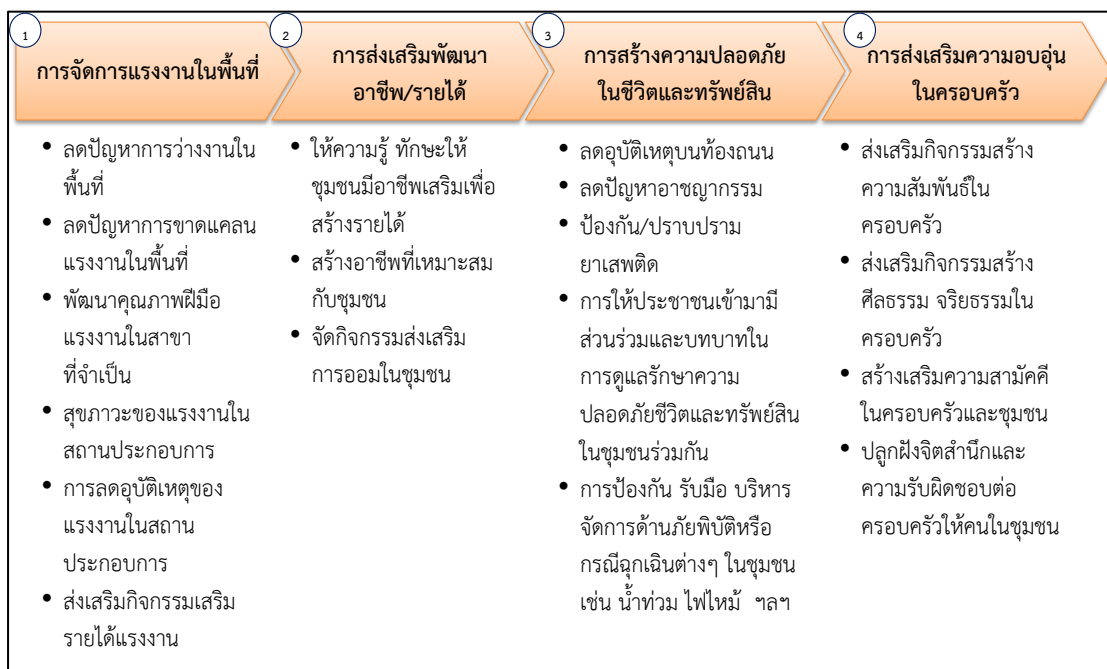
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

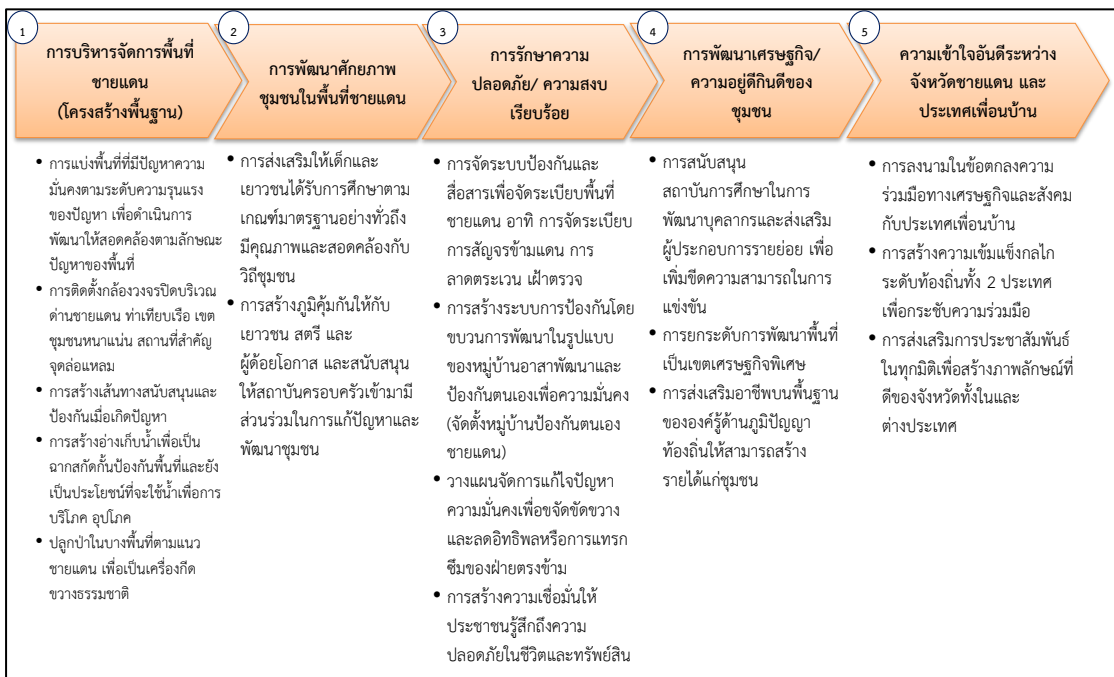
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนทางจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศคือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตั้งวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

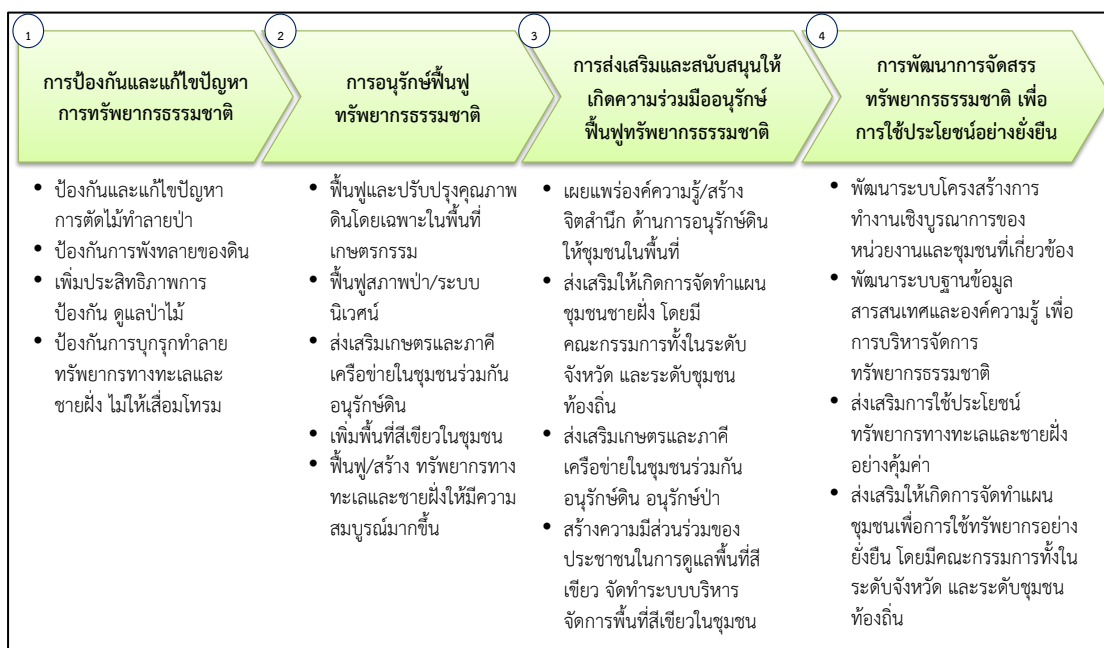
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

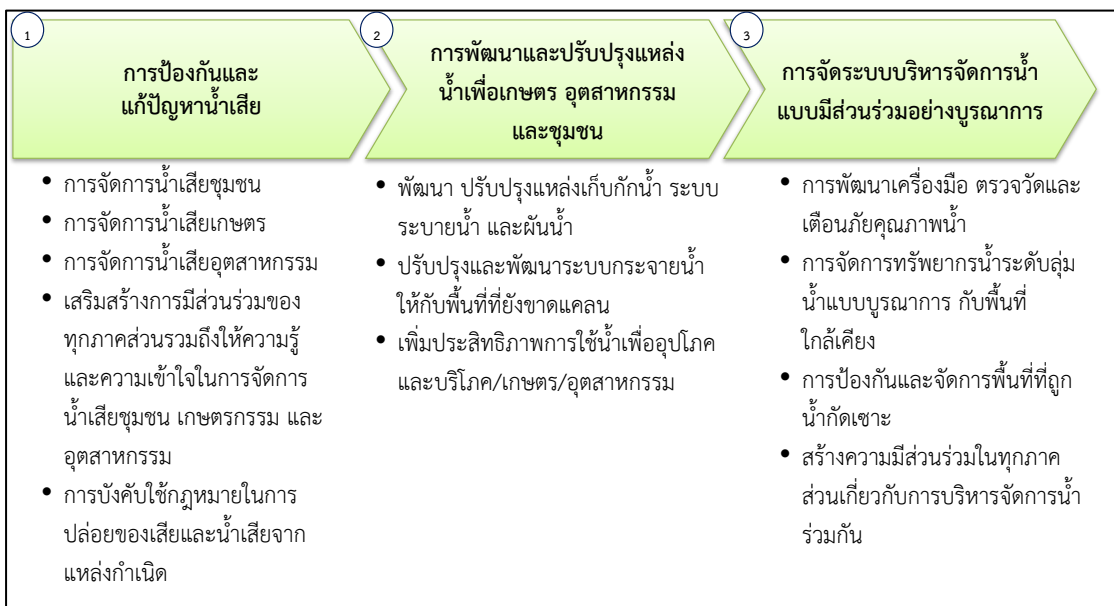
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสียและน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

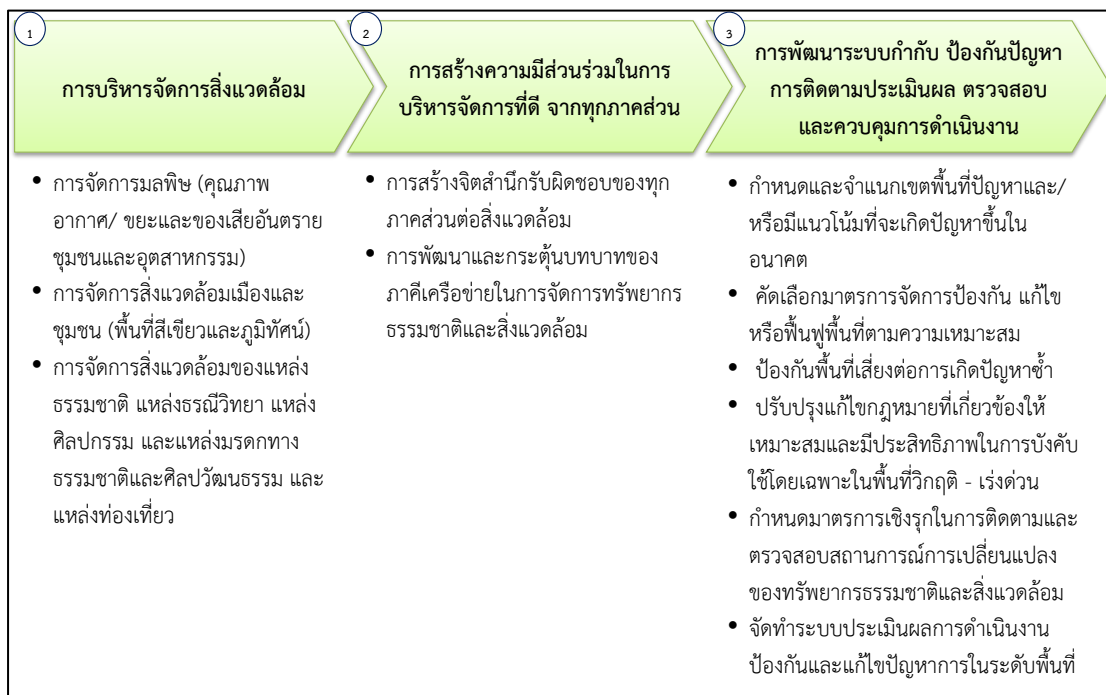
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ประเทศ ภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล
 - เขตการปกครอง อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - เผยแพร่ได้ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ไทย อังกฤษ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - สัมภาษณ์
 - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ขนาดตัวอย่าง.....
 - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ทะเบียน
 - รายงาน
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - .doc, docx .xls, .xlsx .csv .pdf .txt
 - อื่นๆ (ระบุ)
 - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - Oracle DB2 MS SQL My SQL
 - อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ค

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

